Nr. 231. Wtorek 11 Października 1881. Rok 71.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.
Inseraty przyjmują w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, 4, Rue Clément 4.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

C. k. krajowa dyrekcya skarbu zamianowała oficyała cłowego Leona Kryłoszańskiego kontrolorem przy c. k. głównym urzędzie cłowym w Podwołoczyskach.

Prezydyum c. k. Namiestnictwa podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że na mocy Najwyższego postanowienia z dnia 27 grudnia r. 1880 i w skutek rozporządzenia wys. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 21 czerwca r. 1881 l. 8.246 będzie otwartą we Lwowie, począwszy od roku szkolnego 1881/2, szkoła weterynaryi wraz z szkołą kucia koni.

Wykłady w szkole weterynaryi rozpoczną się w ciągu bieżącego miesiąca, skoro przygotowania zrobione w powyższym celu ukonczone zostaną.

Termin inskrypcyi uczniów oznaczy osobne ogłoszenie urzędowe.

Kandydaci, zgłaszający się do nauk w szkole weterynaryi winni wykazać, że ukończyli VI klasę gimnazyalną albo VI klasę szkoły realnej, albo też średnią szkołę agronomiczną, nadto zaś, że mają co najmniej lat 17, a nie przekroczyli jeszcze 26 roku życia. Kandydaci w wieku powyżej lat 26 mogą jednak uzyskać wyjątkowo pozwolenie uczęszczania na nauki w szkole weterynaryi, jeżeli wykażą, że byli zajęci bez przerwy nauką i pracą bądź w zakresie agronomii, bądź też w zakresie innych umiejętności.

Osoby, zamierzające uczęszczać na pojedyncze wykłady jako goście, mogą zgłosić się w tym celu do dyrekcyi zakładu, tudzież do profesorów, powyższe przedmioty wykładających. Gość uczęszczający na pojedyncze wykłady może otrzymać na żądanie świadectwa frekwentacyi, lecz świadectwa te nie upoważniają w żadnym razie do wykonywania praktyki lekarskiej w zakresie weterynaryi.

Cały okres nauk w szkole weterynaryi obejmuje lat trzy czyli sześć półroczy. Dyplomowani lekarze i chirurdzy mogą ukończyć te nauki w przeciągu dwóch lat.

Wstępujący zaś do szkoły kucia koni winni wykazać świadectwem, że ukończyli nauki szkoły ludowej z dobrym postępem, przedłożyć świadectwo przełożeństwa korporacyi, że wyuczyli się należycie rzemiosła kowalskiego, wreszcie udowodnić, że pracowali co najmniej przez dwa lata jako czeladnicy fachu kowalskiego.

Kurs nauk w szkole kucia koni trwa przez 6 miesięcy i odbywa się co roku dwukrotnie. Jeden kurs rozpoczyna się 2 stycznia, a kończy się 30 czerwca, drugi zaś rozpoczyna się 1 lipca a kończy się z dniem ostatniego grudnia.

Nauka udziela się tak w szkole weterynaryi jako też w szkole kucia koni w języku polskim bezpłatnie.

Uwolnienie od opłaty nie odnosi się jednak do obcokrajowców, którym zresztą dozwolony jest wstęp do szkoły weterynaryi pod warunkami, określonemi w §. 22 planu nauk, ustanowionego rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 12 lipca r. 1871 (Dz. u. p. nr. 97).

We Lwowie, dnia 7 października 1881.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 11 października.

Wszczęta bez podstawy w prasie europejskiej dyskusya nad pytaniem, czy król włoski wybiera się w odwiedziny dworów cesarskich do Wiednia i Berlina, została zamknięta a właściwie przerwana w sposób, który wiele dawał do myślenia, a jeszcze więcej do zmyślania wszystkim politykom konjekturalnym. Dla tej kategoryi polityków był to przedmiot bardzo wdzięczny, bo najłatwiej posądzać Włochów o zamiary awanturnicze. Każda pogłoska w tym rodzaju obiega zaraz wszystkie dzienniki europejskie, po większej części bez komentarzy uspakajających, bo przyzwyczajono się widzieć we Włoszech kraj niezadowolony, łaknący zdobyczy jakichkolwiek i gdziekolwiek. Tym razem niesłusznie całkiem traktowano w ten sposób kwestyę podróży królewskiej, bo jak się pokazało na seryo, myśl ta nie powstała w Rzymie, a jeżeli nie powstała. to oczywiście nie ma mowy o jakichkolwiek przeszkodach politycznych, wrzekomo utrudniających królowi Humbertowi zbliżenie się do dworów cesarskich w Wiedniu i Berlinie.

Polit. Corr. otrzymująca bardzo dobre informacye z Rzymu, na co niedawno złożyła przekonywujący dowód odprawą daną dziennikom, które chciały kwestyonować autentyczność podanego okólnika rządowego w sprawie ustawy gwarancyjnej — rozprasza teraz wszelkie niepokojące uwagi i komentarze do obecnych stosunków włosko-austryackich i włosko-niemieckich. Obecny minister spraw zagranicznych Mancini i jego sekretarz br. Blanc wytknęli sobie od początku jako główne zadanie wzbudzenie zaufania w bezinteresowność. lojalność i pokojowe usposobienie Włoch, nawiązanie stosunków przyjaźni i harmonii ze wszystkiemi mocarstwami, wreszcie objawienie tych zamiarów nie pięknemi frazesami lecz czynami. Na pierwszym planie tego programu rządowego stoi zbliżenie się do Austro-Węgier i zaprzyjaźnionych z niemi Niemiec.

Trzeba przyznać obecnemu rządowi włoskiemu, że uczynił więcej od poprzednich dla urzeczywistnienia tego programu nietylko wystąpieniami swojemi na zewnątrz, lecz także polityką wewnętrzną, która, jak wiadomo, po głośnych zajściach z *irredentą*, we Włoszech więcej niż gdziekolwiek wpływa na stosunki zewnętrzne. Jeżeli obecnie pogłoski o ściślejszem połączeniu się Włoch z Austro-Węgrami i Niemcami występują rzadziej niż dawniej, to nie wypływa ztąd bynajmniej, żeby to połączenie okazało się niepożądanem dla drugiej strony, lub niewykonalnem z powodów wewnętrznych. Nigdy — mowi korespondent rzymski *P. Cor.* — stosunki Włoch do obu wspomnionych mocarstw nie były lepsze i serdeczniejsze, aniżeli obecnie. Przerwa, która zaszła w dyskusyi publicznej na ten temat, musi być tylko tem tłumaczona, że usiłowania około praktycznego urzeczywistnienia programu rządowego zbliżają się do okresu, w którym słowa ustępują miejsca czynom. Nie w zamiarze szukania aliansów dla celów egoistycznych starają się Włochy ścieśnić węzły z Austro-Węgrami i Niemcami. Pragną one tylko objąć rolę ważniejszego czynnika w utrzymaniu pokoju powszechnego, a że o to tylko im chodzi, chcą tego światu dowieść i dostarczyć na to rękojmi.

Gabinet włoski znajduje obecnie w swoich dążnościach pokojowych wszelkie poparcie u narodu a przynajmniej u niezmiernej większości narodu, która wita radośnie kombinacye pokojowe rządu i uznaje to dobrze, że pewne utopie propagowane przez radykalne żywioły zamiast przynieść jakąś korzyść, ściągnęły tylko na Włochy upokorzenia i rozczarowania, że dalej tylko szczera i lojalna polityka pokojowa może wydobyć Włochy z obecnego tak przykrego dla nich odosobnienia, że wreszcie tylko taka pokojowa polityka może odpowiadać interesom materyalnym Włoch i warunkom dobrobytu. Są to argumenta tak przekonywające, że niepodobna ich nie uznać. Naród włoski nadto jest intelligentny, żeby nie odróżniał rozsądnej polityki od awantur, które w pierwszej tylko chwili mogły obałamucić słabsze i politycznie wyegzaltowane umysły.

Sejm krajowy.

XV posiedzenie dnia 10 października.

Posiedzenie rozpoczęło się o godzinie 11 min. 28 przed południem odczytaniem spisu 27 nowo wniesionych petycyj, których liczba ogólna wynosi dotąd 498.

Księżniczka Bagdadu.

Literatura, a może w ogóle cała sztuka współczesna choruje na brak typów, charakterów szeroko pojętych, szczerze, prawdziwie ludzkich — osobliwie charakter kobiecy przedstawiony bywa raczej ujemnie niż dodatnio. Znaczenie kobiet rośnie, ale rzecz dziwna, tylko w życiu realnem, towarzyskiem, społecznem; nie na polu artystycznem. Sztuka współczesna w ogóle poniża kobietę. Wszakże starożytność nieuznająca pierwszorzędnego stanowiska kobiet w społeczeństwie zostawiła nieśmiertelny typ piękności w Wenus z Milo i poświęcenia rodzinnego w Antygonie; średnie wieki jeszcze bardziej uduchowniły charakter kobiecy; renesansowy typ Madonny dosięgnął szczytu najsubtelniejszej idealności; a im bardziej zbliżamy się do nowszych czasów, tem trudniej uchwycić artystyczny ideał kobiecy. Dziś podobno ideałów znać nie chcemy — a więc dobrze, szukajmy przynajmniej charakterów i typów.

Czy kobieta XIX wieku zechce się podpisać pod Makartowskim portretem? W tedy przyznamy jej, że jest piękną i równie bezmyślną jak piękną; a przecież bezmyślność jest dziś anachronizmem! Cywilizacya tak rozszerzyła i spopularyzowała wielkie idee, że niemi stroi nawet ładne główki jak sztucznemi kwiatami, zręcznie, od niechcenia — bezmyślność nie stanowi żadnego rysu podobieństwa z współczesnym typem kobiecym. Tych typów widzimy mnóstwo na płótnie, w romansie, w poezyi i dramacie. Niektórzy artyści, jak n. p. Max, malują kobiety bezkrwiste, nie duchowe wcale, ale poprostu anemiczne i chorobliwe, z naszych wielkich mistrzów Matejko nie rozumie kobiety, Siemiradzki daje nam typ egzotyczny, południowy, dość mało mówiący. W powieści będzie to czasem kobieta niezrozumiała dla drugich a najmniej dla siebie, owoc sztuczny wysokiej cywilizacyi, nieszczęśliwa dlatego, że już szczęśliwą być nie umie. Takiemi są bohaterki Balzaka, albo stworzenia dość słabe, szlachetne w pierwotnych instynktach a nikczemne w czynie, egzaltowane, nawet nie zmysłowe, tylko próżne i bezczynne, „których pragnienia podobne są do woalki kapelusza, zawsze przytrzymywanej i zawsze trochę unoszonej wiatrem, bezsilnej żeby opaść, bezsilnej żeby wznieść się zupełnie.“ Taką jest sławna pani Bovary — według niektórych typ kobiety tego wieku.

Pozostaje dramat, a w dramacie ów wielki obrońca i rzecznik kobiecy, Dumas. Co powiedzieć o jego charakterach? Księżnę Jerzową znają wszyscy; jest to charakter nieskończenie pociągający, bo ofiary szlachetnej; ale do wysokości typu nie dorosła. Wielkie chwile w życiu nie stanowią jeszcze o wielkości całego życia, a nawet o rodzaju charakteru. Śmiem powiedzieć. że ogół kobiet i złych i dobrych, i więcej i mniej szlachetnych, zdolny jest do wielkich porywów i poświęceń. Księżna Jerzowa ma zresztą w sobie coś literackiego, trochę sztucznego — przez usta jej autor wygłasza tezę emancypacyi kobiet; charakter jej ma czegoś dowieść, o czemś przekonać. *Dama kameliowa*, także dusza szlachetna i pełna poświęcenia, ma znowuż słabą stronę, że jest trochę naciągnięta do przekonań i widocznych sympatyj autora. W ostatniej sztuce jego: *La princesse de Bagdad*, którą przed kilkoma miesiącami dawano w Paryżu, i którą obecnie grywają w Wiedniu, przybywa do galeryi Dumasowskiej charakter ciekawy, niezwykły. Lionetta chyba najbardziej z wszystkich kobiet Dumasa zbliża się do wysokości pewnego typu, bo tu już nie czuć tezy, tendencyi filozoficznej. Chociażby autor chciał dowodzić, że macierzyństwo ratuje kobietę od upadku, ale to zwycięstwo macierzyństwa u księżnej Bagdadzkiej jest konsekwencyą jej charakteru, jest rysem z całości obrazu, nie dodanym sztucznie, wprawdzie niespodzianym, ale niemniej przeto prawdziwym i logicznym. Kto jest Lionetta? Samo imię wskazuje, że musi być ekscentryczną, dziwaczną, trochę szaloną, powiedzielibyśmy lwicą, gdyby światowy ten przydomek nie oznaczał czczej brawady, kokieteryi nieuczciwej, zazdrości w królowaniu salonowem. Od tych małych ambicyj i przywar Lionetta jest wolną. Jest w niej rzeczywiście a coś z natury lwiej, szerokiej, namiętnej, a nie podstępnej i małej. Kobiet nie lubi; „kobiety albo muszą zazdrościć, albo muszą być wspólniczkami — wspólniczek nie potrzebuję, zazdrości nie lubię.“ Zbytek dla niej przestaje być zbytkiem; życia ograniczonego nawet nie rozumie. bo przepych królewski jest jej żywiołem; kokieteryi nie zna ani sentymentalności żadnej; zapytana przez męża, czy słyszała kiedy oświadczenia miłosne, odpowiada ze śmiechem:

— Słyszałam i pewnie nieraz usłyszę.... Wywoływać je. jest naszym talentem, nie wierzyć im, naszą siłą....

Nieświadomie zrujnowała męża. Kilka milionów długu nie przestrasza jej ani martwi; ograniczyć się ani myśli, wierzy w swoje przeznaczenie, rachuje a właściwie na nic nie rachuje, nic nie przewiduje; a nie chce się chwycić jedynego ratunku. Sprzedaż listów ojca mogłaby ją wyratować, ale ona pamięć ojca szanuje, na samo wspomnienie jego oczy jej zachodzą łzami, w piersiach odzywa się jakby głuche łkanie....

Charakter taki nie mógł się wytworzyć w zwykłych warunkach życia i potrzebuje umotywowania. Domyślamy się łatwo, że Dumas nie omieszka uczynić zadość dzisiejszym wymaganiom artystyczno-fizyologicznym. Prawo dziedziczności i otoczenia (*milieu*) odbiło się na Lionecie. Dostatecznem umotywowaniem tej duszy fantastycznej, królewskiej, jest to, że Lionetta jest dzieckiem króla; w w żyłach jej płynie krew monarchów.

Domyślamy się skandalu i plamy jej pochodzenia. Syn królewski, książę Bagdadu, przyjechawszy do Paryża na naukę, zabłąkał się w małym sklepiku za błękitnooką dziewczyną, a powołany do ojczyzny na tron dziedziczny, musiał ją opuścić, wspierając tylko odtąd prawdziwie wschodnią wspaniałomyślnością, która zbytkiem szalonym otoczyła kolebkę Lionetty. Więcej prawie o jej przeszłości nie wiemy, ale to życie świetne, nadzwyczajne, jak wspaniała rakieta rozsypująca się w tysiące iskier, obok ukrytych zgryzot hańby i upadku matki, wystarcza do umotywowania wszystkich ekscentryczności i fantazyi — a w końcu do zrozumienia. że natura rasowa, szlachetna, rozwinęła się w tych warunkach wspaniale a dziwacznie.

Przyjaciele domowi przezwali ją dzieckiem jeszcze księżną „bagdadzką“, i ten przydomek egzotyczny, tchnący dziwami *Tysiąca i jednej nocy*, najlepiej jej przystoi.

Chcemy ją poznać taką, jaką jest? Wyobrażamy ją sobie tak, jak ją oddała utalentowana aktorka panna Franck, która tę postać i charakter wystudyowała sumiennie a nawet kilka razy telegraficznie zasięgała u

Komisyi administracyjnej przekazano petycye: mieszkańców m. Rozdołu o zniesienie rad powiatowych, wydz. powiat. Rudki o wprowadzenie języka polskiego w korespondencyach c. k. żandarmeryi, oraz Awita i Stefana Wilkoszewskiego o wyjednanie prawa poboru surowicy.

Do komisyi budżetowej odesłano petycye: rady szkolnej w Nadwórnej, o subwencyę na budowę szkoły; gminy Orłów, Biały, o zapomogę dla mieszkańców dotkniętych gradobiciem; gminy m. Podgórza, o wynagrodzenie z tytułu ponoszenia ciężaru kwaterunkowego i Romana Krępy o zapomogę.

Do komisyi petycyjnej odesłano petycye: Klotyldy Kowalskiej, nauczycielki, o przyznanie jej rocznej płacy w kwocie 500 zł., Wiktoryi de Tournelle Zachariasiewiczowej; straży ogniowej w Rozdole, o zapomogi; Majera Frieda i Getzla Jawetza o zwolnienie ich z kontraktu dzierżawnego na myto w Podwołoczyskach; Natana Falkmana o opust czynszu dzierżawy myta w Zabelczu; Karola Rosadzińskiego i Franciszka Horaczek o pensyę i pomieszkanie dla plebana przy kościele św. Jana we Lwowie.

Do komisyi drogowej odesłano zbiorową petycyę gmin i obszarów dworskich o zbudowanie mostku w Spytkowicach na rzece Skaniec, tudzież o przywrócenie drogi granicą między Galicyą a Węgrami koło Spytkowic i gminy Dąbrowa o zwolnienie od datku dobrowolnego 1.000 zł. na rzecz drogi Tarnów-Szczucin.

Do komisyi kultury krajowej odesłano petycye: oddziału lwowskiego towarz. gospodar. w sprawie ograniczenia wolności dzielenia gruntów włościańskich; zbiorową petycyę gmin i obszarów dworskich o rozebranie jazu w korycie Dniestru pod Samborem; Awita i Stefana Wilkoszewskich w sprawie rybołowstwa.

Petycyę gminy Haczów o prawo poboru dodatków do podatków od napojów spirytusowych i petycyę gminy m. Wadowic o zaprowadzenie opłaty od psów w mieście przekazano Wydziałowi krajowemu jako komisyi; petycyę oddziału lwowskiego towarz. gospodarczego o zaprowadzenie sądów pokoju odesłano do komisyi prawniczej, petycyę reprezentacyi pow. w Rawie o zaprowadzenie niższego gimnazyum w Rawie przekazano komisyi edukacyjnej, zaś petycyę wydziału powiat. w Rudkach o subwencyonowanie kolei tranwersalnej tylko w takim razie, jeżeli siedziba zarządu będzie w kraju, odesłano do komisyi kolejowej.

Poseł dr. Dobrzański i towarzysze interpelują komisarza rządowego, czy Rządowi wiadomo, że wachmistrz żandarmeryi Nowak niedawno w kancelaryi gminnej w Jamnicy w pow. Stanisławowskim dowodził wobec znajdujących się tam włościan, że religia luterska jest lepsza od katolickiej, wyrażał się niekorzystnie o spowiedzi, papieżu i twierdził, że księżom nie wolno występować przeciw używaniu wódki, oraz co Rząd przedsięwziąć zamierza dla zapobieżenia podobnym ekscesom.

Interpelacya ta będzie zakomunikowaną komisarzowi rządowemu.

Z porządku dziennego p. Podlewski wnosi w pierwszem czytaniu sprawozdanie Wydziału krajowego w sprawie stałego kwaterunku wojska. Odesłano bez dyskusyi do komisyi budżetowej.

Poseł Sawczyński uzasadnia swój wniosek, żądający ustanowienia osobnych katechetów przy każdem seminaryum nauczycielskiem we Lwowie i Krakowie oraz zrównania płacy katechetów z płacą świeckich nauczycieli. Wniosek ten był już w przeszłorocznej sesyi ale dla braku czasu nie przyszedł pod obrady. W r. z. wnioskodawca żądał ustanowienia katechetów we wszystkich seminaryach, obecny wniosek mówi tylko o Lwowie i Krakowie, gdyż na prowincyi ustanowiono już osobnych katechetów, ale w tych miastach katecheci mają po dwa seminarya, co czyni 27 do 31 godzin tygodniowo, czemu niepodobna podołać, są więc ustanowieni zastępcy, którzy zmieniają się często, a to znowu źle wpływa na gospodarkę seminaryów. Żądanie zrównania płac jest tak słuszne, że byłoby zbytecznem obszerniej je motywować. Mowca prosi o odesłanie wniosku do komisyi edukacyjnej, co bez dyskusyi uchwalono.

Poseł Gross uzasadnia swój wniosek: „Wzywa się Rząd do spowodowania w drodze właściwej zmiany §. 45 ustawy z dnia 29 lutego 1880 o zapobieganiu chorobom zwierzęcym zaraźliwym i o ich tępieniu w tym kierunku, aby czyny karygodne, tym paragrafem objęte, nie były uważane jako występki *Vergehen* lecz jako przekroczenia *Uebertretungen*“. Wnioskodawca uważa, że ustawa, o której mowa, okazała się w praktyce nadzwyczaj uciążliwą dlatego, iż do sądzenia przekroczeń przeciw niej kompetentne są jedynie sądy kolegialne, najlżejsze zatem przekroczenia pociągają za sobą ogromne, niezostające w stosunku z przewinieniem koszta i stratę czasu dla winnego. Mowca przytacza fakt, że starosta wystawił świadectwo dla bydlęcia w braku blankietów, których jeszcze nie otrzymał, na zwyczajnym papierze. Żandarmerya zakwestyonowała ten dokument i ztąd wywiązał się proces, wskutek którego pociągano interesanta do sądu obwodowego o kilkanaście mil i w końcu skazano na 2 złr. kary. Zapobiedz temu mogą różne środki; mowca wnosi uznanie przestępstw przeciw tej ustawie za przekroczenia, które mogą być sądzone przez sądy powiatowe, sądzi jednak że byłoby pożytecznem podciągnięcie niektórych takich przestępstw pod kompetencyę władz politycznych. Wniosek zgodnie z życzeniem wnioskodawcy odesłano do komisyi prawniczej.

Poseł hr. Golejewski wnosi, aby tejże komisyi przekazać petycyę analogicznej treści wydz. pow. kolbuszowskiego, co bez dyskusyi uchwalono.

Z kolei poseł Chrzanowski imieniem komisyi budżetowej zdaje sprawę z przedłożenia Wydz. krajowego względem spłacenia funduszowi pożyczki krajowej z r. 1873 sum zaciągniętych na budowę zakładu obłąkanych w Kulparkowie, a zarazem spłaty całej tej pożyczki.

Wiadomo, że z mocy uchwały sejmowej z d. 12 lutego 1873 r., upoważniającej Wydział krajowy do zaciągnięcia pożyczki 5,200.000 złr. Wydział zaciągnął pożyczkę przez wypuszczenie sześcioprocentowych obligacyj wartości nominalnej 1,600.000 złr., której umorzenie trwać ma do r. 1913 i kosztować będzie 4,517.780 złr. 81 ct. Obligacyj tej pożyczki sprzedano za 1,433.000, za co otrzymano gotówką 1,179.706 złr. i te pieniądze prawie w całości rozpożyczono powiatom dotkniętym kleską nieurodzaju.

Dotychczas pieniądze z powyżej wspomnionych źródeł, a głównie z pożyczek spłacanych przez powiaty, wystarczały na opłatę procentów i umarzanie tej pożyczki krajowej, albowiem powiaty zaciągnęły pożyczki na daleko krótsze termina od okresu, w którym kraj obowiązany jest umorzyć całą tę pożyczkę krajową. Była a nawet jest dotychczas przewyżka rocznych dochodów funduszu pożyczkowego, powstałych z spłaty pożyczek przez powiaty zaciągniętych i z należytości za kupony od jej obligacyj niesprzedanych, nad roczne wydatki na opłatę procentów od obligacyj i umorzenia obligacyj wylosowanych, a przewyżkę tę umieszcza się na procent na korzyść funduszu pożyczkowego.

Lecz gdy z końcem 1883 r. powiaty zwrócą wraz z procentem cały rozpożyczony między nie kapitał pożyczki krajowej z 1873 r., aktywa i dochody funduszu pożyczkowego byłyby wyczerpane całkiem w 1895 r. na spłatę procentów od obligacyj pożyczkowych i ich częściowe umarzanie a skarb krajowy musiałby od 1895 r. do 1913 r. dawać na powyższy cel corocznie 107.000 do 113.000 zł.

Na mocy uchwały sejmowej z dnia 15 października 1874 r. Wydział krajowy użył w latach 1875 i 1876 z aktywów funduszu pożyczki z 1873 r. sumy 221.294 zł. w. a. dla pokrycia uchwalonych przez Sejm wydatków na budowę zakładu dla obłąkanych w Kulparkowie, a suma ta wzrosła do 273.583 zł. w skutek dołączenia do niej należnego procentu. Wydział krajowy przedłożył Izbie projekt spłacenia tej należytości funduszowi pożyczkowemu wraz z procentem w ten sposób, że skarb krajowy, płacąc funduszowi pożyczkowemu od 1882 do 1912 r. włącznie rocznie po 19.641 zł. 17 ct. w. a., spłaciłby ową sumę dłużną.

Komisya budżetowa, roztrząsając ten projekt Wydziału krajowego, musiała także wziąć pod rozwagę, że oprócz 273.583 złr. pożyczył skarb krajowy z funduszu pożyczkowego z 1873 r. dla pokrycia wydatków i niedoborów w r. 1880 i 1881 sumę 433.561 zł., którą to pożyczkę musi skarb krajowy także zwrócić albo od razu, albo przez powolną spłatę ratami wraz z 6%. Przedewszystkiem zaś musiała komisya budżetowa wziąć pod rozwagę najważniejszą sprawę spłaty całej pożyczki krajowej z 1873 r. zaciągniętej przez wypuszczenie 6% obligacyj w imiennej wartości 1,600.000 zł., z których dzisiaj pozostało jeszcze obligacyj niespłaconych i nieumorzonych za sumę 1,499.700 zł. w imiennej ich wartości, gdyż oprocentowanie i umarzanie w dotychczasowy sposób, wraz z opłatą należytości skarbowej od kuponów, nakładałoby na skarb krajowy ciężki obowiązek dopłacania już w 1883 r. 94 964 złr., a od 1884 do 1913 roku włącznie po 108.000 do 113.000 złr. rocznie.

Komisya budżetowa szukała zatem najkorzystniejszego dla kraju sposobu spłaty tych trzech pożyczek razem i przyszła do przekonania, że 1,342.000 złr. potrzebnych na spłacenie od razu reszty w obiegu będących 6% obligacyj pożyczki krajowej z 1873 r. mógłby kraj zaciągnąć przy teraźniejszych stosunkach na targach pieniężnych europejskich na $4^1/_4$ najwyżej na $4^1/_2$%, w skutek czego na samem oprocentowaniu zyskałby 20.130 zł. do 23.485 zł. rocznie przez długi szereg lat, co wynagrodziłoby sowicie jednorazową stratę 42.000 do 50.000 zł. poniesioną na wynagrodzenie strat poniesionych przez spłacenie od razu wszystkich obligacyj pożyczki z 1873 r.; że przez spłacenie wszystkich obligacyj pożyczki z 1873 r. uwolniony byłby także skarb krajowy od spłacania w jakikolwiek sposób sum pożyczonych z funduszu pożyczkowego z 1873 r. a wynoszących ogółem dzisiaj 707.144 zł., a w skarbie krajowym pozostałaby niezużyta dotychczas reszta funduszu pożyczkowego z 1873 r. wynosząca 151.100 zł., której Sejm mógłby użyć w części na pokrycie wspomnionej wyżej straty i na tak potrzebne uposażenie kasy krajowej.

Komisya sądzi przytem, że przy obecnych stosunkach politycznych wewnętrznych nowa pożyczka krajowa uwolnionąby była zapewne od opłaty stempli i należytości skarbowych, a gdy kraj w skutek zobowiązań przyjętych dla przeprowadzenia budowy kolei transwersalnej obligował się dać ryczałtową sumę jednego miliona zł. w. a. na wykup gruntów pod tę drogę żelazną a sumą 100.000 zł. w. a. przyczynić się do pokrycia wydatków na zmianę kierunku i przełożenie dróg publicznych nieeraryalnych i dla spełnienia tego zobowiązania zaciągnie zapewne pożyczkę—przeto skarb krajowy mógłby zaciągnąć jedną pożyczkę większą pod korzystnemi warunkami, gdyż wiadomo, że o większą pożyczkę można zawrzeć układ korzystniejszy niż o mniejszą.

Z tych wszystkich powodów komisya budżetowa wnosi: „Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby w ciągu teraźniejszej sesyi przedłożył Sejmowi projekt zaciągnienia pożyczki w celu spłacenia 6ciu procentowych obligacyj pożyczki krajowej z 1873 r.“

Wniosek ten bez dyskusyi przyjęto.

Sprawozdanie komisyi administracyjnej z przedłożenia Wydziału krajowego w przedmiocie statutu dla zdrojowiska Krynica-Słotwina z projektem statutu z 15 paragrafów złożonym, spadło z porządku dziennego, ponieważ sprawozdawca p. hr. Romer oświadczył, że komisarz rządowy pragnie się jeszcze w tej sprawie porozumieć z komisyą.

Poseł Jaworski imieniem komisyi kolejowej zdaje sprawę z wniosków p. Grossa i Romanowicza w przedmiocie budowy dróg żelaznych.

Wniosek p. Grossa ma na celu uzyskanie jak najrychlejsze koncesyi Rządu na budowę kolei drugorzędnej z Sokala do Jarosławia, którą konsorcyum, złożone z hr. Włodzimierza Dzieduszyckiego, Adama hr. Gołuchowskiego, Stanisława Polanowskiego i Adama ks. Sapiehy, wykonać zamierza. Długość tej linii wynosi 146 kilm. a fundusze potrzebne w wysokości 7,450.000 zł. są zapewnione.

Zbytecznem byłoby rozwodzić się szeroko nad potrzebą i użytecznością tej kolei, jest to bowiem linia, dla której Sejm ciągle objawiał swą życzliwość, już bowiem w roku 1872 przeznaczył na ten cel subwencyę bezzwrotną po 50,000 zł. w. a. od mili; a w roku 1874 wezwał Rząd, by jej budowę umożliwił subwencyą po 150,000 zł od mili. Kolej ta była przedmiotem usilnych starań delegacyi naszej w Wiedniu, i tylko dla ówczesnego nieprzychylnego usposobienia sfer decydujących nie przyszła dotąd do skutku.

Wniosek posła Romanowicza zmierza do zbudowania linii kolejowej Sokal - Lwów, o której koncesyonowanie towarzystwo kolei czerniowieckiej ma się ubiegać. Komisya nie była w możności zbadać szczegółowo warunków tego świeżo powstałego projektu, uznaje jednak i podziela powody, na jakie powołał się wnioskodawca przy motywowaniu wniosku w pierwszem czytaniu, a mianowicie wzgląd na podniesienie dobrobytu, na rozwój ruchu handlowego w mieście Lwowie, obawa odwrócenia tego ruchu przez powstające linie kolejowe, dążność do skoncentrowania handlu w stolicy kraju, uzupełnienie sieci kolejowej w kierunku północnym, ułatwienie zaopatrzenia miasta w artykuły żywności, połączenie Lwowa z kolejami w Królestwie Polskiem i z miastem Warszawą bezpośrednio. Komisya sądzi przecież, że dla osiągnięcia tych celow właściwszą będzie linia Lwów-Tomaszów, i dlatego komisya wnosi:

I Sejm wzywa Rząd, aby raczył jak najspieszniej przystąpić do udzielenia koncesyi na budowę drugorzędnej kolei żelaznej z Jarosławia, na Rawę, Uhnow, Bełz, Krystynopol do Sokala, rokującemu w tym względzie konsorcyum obywateli kraju naszego.

II Sejm wyraża przekonanie, że przyjście do skutku kolei Lwów-Tomaszów (Netreba), w myśl ustawy z 24 maja 1874 byłoby dla kraju wielce pożądanem.

Wnioski te bez dyskusyi przyjęto.

Poseł Szumańczowski imieniem komisyi kultury krajowej zdaje sprawę z przedłożenia Wydziału krajowego o szkole rolniczej w Czernichowie, i wnosi, aby Sejm przyjął do przychylnej i zatwierdzającej wiadomości sprawozdanie Wydziału, uchwalił etat płac nauczycieli i upoważnił Wydział krajowy do postawienia dla niej budynku mieszkalnego z zastrzeżeniem, że koszta budowy nie będą przenosiły 12,000 zł. Preliminarz szkoły czernichowskiej wnosi komisya odstąpić komisyi budżetowej do zbadania i ocenienia.

Poseł ks. Jasieniecki obawia się, aby wydatki na szkołę nie wzrastały stopniowo, sądzi także, że uposażenie nauczycieli w projektowanym etacie jest zbyt wielkie, wnosi zatem odroczenie uchwały.

Poseł Haller, którego niepodobna było dosłyszeć, zgadza się w znacznej części z wnioskami komisyi, czyni jednakże zastrzeżenie co do mającej się zaciągnąć pożyczki hipotecznej.

Poseł Wereszczyński odpowiada ks. Jasienieckiemu, że pensye nauczycieli nie mogą być zastosowane do nazwy szkoły, ale do kwalifikacyj, jakich się od nauczycieli wymaga.

Poseł hr. Krukowiecki zgadza się z uwagami ks. Jasienieckiego względem wysokości płac i obawia się również, że projektowana budowa będzie wstępem do dalszych i kosztowniejszych.

Mowca wnosi odesłanie projektu do komisyi.

Poseł Paszkowski broni wniosków komisyi.

Po przemówieniu sprawozdawcy wniosek odraczający upadł i przystąpiono do dyskusyi szczegółowej w której jeszcze głos zabierali pp. Haller, Paszkowski, hr. Krukowiecki, Henryk hr. Wodzicki, Wereszczyński i sprawozdawca, poczem wszystkie wnioski komisyi bez dyskusyi przyjęto.

W dalszym ciągu porządku dziennego p. Czerkawski w imieniu komisyi administracyjnej zdaje sprawę z wniosku p. Ma-

---

Dumasa wskazówki i rady dla tem wierniejszego i subtelniejszego oddania poruczonej sobie roli.

Mamy przed sobą kobietę wysoką, postać wspaniałą, o prześlicznych ramionach i rękach, o włosach rudych, nadzwyczaj bujnych. Spojrzenie śmiałe, ruchy swobodne, pełne brawury, głos głęboki, przejmujący. To piękność znamionująca duszę niezwykłą.

— Chcesz poznać głąb mojej duszy?— mówi do przyjaciela, w chwili gdy przebyła już walkę ostateczną i zadraśnięta przez męża w swej dumie i godności kobiecej, posądzona niewinnie o stosunek z człowiekiem, którego nie kocha, chce się temu człowiekowi oddać. — Chcesz poznać głąb mojej duszy? Ci dwaj ludzie (mąż i kochanek) oni mnie przynajmniej kochają — jeden dla mnie cierpi, drugi mnie pożąda, a ja? Ja nie kocham, nie, nikogo nie kocham!....

Czy ona wyrosła, czy żyła tak jak inne kobiety? Nie! to kwiat egzotyczny, cieplarniany. Wśród innych zbytków i serce także stało się dla niej zbytkiem.... niepotrzebnym. Czyż ja mam serce? woła z rozpaczą w głosie. A gdy mówi o niechybnym swoim upadku, to jakby o nieuniknionym fatalizmie. Tak się musiało stać. To już było przeznaczone, zapisane!... Z ludzi, którzy ją kochali, żaden ani ocenić, ani uszanować nie umiał jej godności. Czy kochali w niej wyższą jej istotę? Nie, pożądali jej piękności — nic więcej. Ona tymczasem wraz z miłością żądała szacunku.

Pomimo zimnych bluźnierstw na życie, wygłaszanych przez tę kobietę, przeczuwamy, że ma poniekąd słuszność, że dotyka najzawilszych, najtrudniejszych do rozwiązania zagadnień społecznych, że kobieta dzisiejsza, skoro pozbawiona poczucia własnej godności, wiary w męża i szacunku, upada, prawie musi upaść przez konieczną logikę wypadków, jeżeli odebrała wychowanie jak Lionetta, jeśli nie ma rodzinnego gruntu i tylko pływa po życiu bezcelowo, jak po morzu kwiat bez korzeni. Swiat ją ubóstwia, ale jej nie szanuje — to źródło jej upadku. Tylko że upadek jej nie będzie powszedni, wywołany egzaltacyą, znudzeniem, bezmyślnością — wchodzą tu w grę żywioły wysoko dramatyczne. Lionetta nie ulegnie jak inne; widziemy ją wobec pokusy, wobec milionów, które jej w sposób najbardziej rycerski ofiaruje nieszczęśliwy Nurwardin, i to w chwili gdy jest zrujnowaną.... Cóż robi? Zatopiła ręce w to złoto, rzuciła je w twarz mężowi, który ją posądził i niegodnie zbezcześcił, w twarz kochankowi, który ją w ten sposób chciał ująć; wyrzekła przekleństwo nad złotem, bożyszczem wieku. Nie da się uwieść zwykłemi sposobami; krew matki, kobiety upadłej, zagłuszona u niej jest jakimś wyższym, szlachetniejszym instynktem, i tylko zadraśnięcie i obraza jej godności kobiecej wtrąci ją w przepaść. Mąż śmiertelnie ją obraził — nietylko posądził ją, opierając się na pozorach, nietylko nie zaufał jej, ale nie cofnął się przed skandalem publicznym, sprowadził policyę dla stwierdzenia jej wiarołomstwa. Do żądzy zemsty przyłączy się u Lionetty inne, głębsze uczucie: gorzkiego poniżenia, które jej odebrało wiarę w siebie, w swą własną godność. To jest rys prawdziwy, dramatyczny. Z wzruszeniem czekamy rozwiązania tego charakteru, który od samego początku ujął nas i zainteresował, w którym przeczuwamy coś wyższego.

(Dokończenie nastąpi.)

xa w sprawie przeniesienia Izby handlowej brodzkiej do Tarnopola.

Komisya uważa, że znaczenie Tarnopola w świecie handlowym wysoko się podniosło, Brody zaś oddawna już straciły stanowisko przedtem zajmowane, a ze zniesieniem ich przywileju jako wolnego miasta upadać poczęła do reszty przewaga, jaką miały w handlu galicyjskim, organ więc powołany do reprezentowania spraw handlowych okręgu właściwie w Tarnopolu powinien mieć siedzibę, gdyż miasto to jest najdogodniejsze pod względem rzeczywistej konkurencyi interesów handlu i przemysłu. Była myśl podzielenia okręgu brodzkiego na dwa okręgi. Ale w takim razie okręg brodzki byłby za szczupły w stosunku do kosztów utrzymania tego organu.

Z tych powodów komisya wnosi rezolucyę wzywającą rząd, aby w drodze ustawodawczej spowodował przeniesienie Izby handlowo-przemysłowej brodzkiej do Tarnopola z zatrzymaniem jej dotychczasowego okręgu.

Poseł Zucker opowiada obszernie historyę tej sprawy, która po raz pierwszy w tym roku przychodzi do merytorycznego załatwienia. Mowca zwraca uwagę, że w r. 1872, gdy wnoszono rezolucyę żądającą zniesienia przywileju wolnego miasta, Wydział krajowy dowodził w swem sprawozdaniu, że miasto skorzystać tylko na tem może, teraz zaś komisya twierdzi, że wskutek zniesienia przywileju upadło. Któreż z tych dwóch twierdzeń jest prawdziwe? Zdaniem mowcy prawda jest pośrodku. Ze zniesieniem wolnego miasta w Brodach utworzył się stan przejściowy, nie oswojono się jeszcze z nowemi stosunkami i skutkiem tego jest chwilowe zmniejszenie się cyfr obrotu, na które komisya powołuje się w sprawozdaniu. Przeczy jednak mowca stanowczo, żeby te cyfry miały być decydujące. Są one zaczerpnięte z dwóch lat ostatnich, nie mogą zatem dowodzić, żeby upadek Brodów datował się jak powiada komisya, oddawna. Gdyby komisya sięgnęła do cyfr dawniejszych, byłaby otrzymała rezultat wprost przeciwny, mowca jednak nie dziwi się, że komisya tego nie uczyniła, gdyż powzięła *a priori* przekonanie, że należy Brody pozbawić Izby handlowej i dopiero następnie na poparcie tego przekonania szukała argumentów. Mowca wykazuje cyframi, że ruch handlowy w Brodach nie jest mniejszym niż w Tarnopolu a ruch przemysłowy jest wyższy. W okręgu brodzkim jest więcej browarów, w samych Brodach więcej krawców, szewców i innych rękodzielników niż w Tarnopolu. W Tarnopolu za to w dwójnasób więcej szynkarzów a w okręgu gorzelń i zapewne dlatego mniej tam innego przemysłu, że więcej wódki. (*Wesołość*). W obecnej chwili przejściowej nie należy Brodom zadawać tak ciężkiego ciosu. Miasto to wprawdzie zawiniło wiele pod względem narodowym, ale nie godzi się karać ogółu za winę kliki menerów, której panowanie bodaj czy się już nie skończyło. Zdrowa polityka asymilacyjna kazałaby wprost przeciwnie postępować. Zresztą mowca zaprzecza, jakoby izba brodzka ignorowała język polski i gotów jest złożyć na stole sejmowym mnóstwo jej odezw, ogłoszeń i korespondencyj w języku polskim pisanych. Gdyby wniesiono podział okręgu izby brodzkiej na dwa okręgi, ale nie takie, żeby 13 powiatów należało do Tarnopola a tylko trzy do Brodów, lecz podział równy, mowca głosowałby za tem, od siebie jednak wniosku takiego czynić nie może, bo gdy Tarnopol chce Brodom zabrać wszystko, mowca jako poseł swego rodzinnego miasta musi bronić wszystkiego. Żałuje jednak, że ta obrona nie przypadła najwłaściwszemu w tej sprawie rzecznikowi, posłowi izby handlowej brodzkiej, którego krzesło w tej chwili jest opróżnione, a któremu nie ma pretensyi dorównać w świetności obrony, żałuje tembardziej, że widzi iż sprawa jest przegrana, a to popchnie jego miasto do szukania obrony u fałszywych przyjaciół w Wiedniu, u tego stronnictwa, którego sprawa kraju nie obchodzi, a które tylko trzyma się zasady *divide et impera*. I ta okoliczność, że sprawozdawcą komisyi jest jeden z najwytrawniejszych mowców parlamentarnych, źle wróży sprawie popieranej przez mowcę, który jednakże przypomina zdanie, niepotrzebujące w sejmie polskim dowodzenia: *Victrix causa diis placuit*, *sed victa Catoni*. (*Oklaski*).

Poseł Maks w krótkiem przemówieniu odpowiada, że w sprawie, która jest na porządku dziennym, nie idzie bynajmniej o interesa i rywalizacyę dwóch miast, lecz o interes okręgu, a ten przemawia stanowczo za przeniesieniem Izby handlowej. Mowca przypomina, że jeszcze w r. 1853 na ćwierć stulecia przed zniesieniem przywileju wolnego miasta rząd nosił się z myślą przeniesienia Izby handlowej.

Poseł Zucker konstatuje, że poprzedni mowca nie odparł żadnego z jego argumentów i w kilku słowach odpiera, że p. Max zapewne nie zechce bronić tych wszystkich idei, z jakiemi się nosił rząd w r. 1853. Rząd obecny, stojący po nad stronnictwami, takiej krzywdy Brodów nie dopuści.

Sprawozdawca p. Czerkawski z oburzeniem odpiera insynuacyę, jakoby komisya administracyjna, powziąwszy z góry przekonanie dopiero dobierała do niego argumentów. Komisya ściśle badała sprawę a p. Zucker sam nie zaprzeczył, że miasto Brody jest w upadku. Podzielenie okręgu Izby na dwie równe połowy byłoby ze względów geograficznych niemożebnem, dlatego komisya nie czyniła tego wniosku, lecz wniosek swój do przyjęcia poleca.

W głosowaniu wniosek komisyi został większością przyjęty.

Przystąpiono do sprawozdania z petycyi nieobciążających budżetu.

Poseł Męciński zdaje sprawę z petycyj rad powiatowych w Tarnobrzegu i Nisku o dalszą budowę drogi krajowej z Niska do Nadbrzezia z wnioskiem polecającym Wydziałowi krajowemu, aby traktował ze stronami, celem uzyskania dalszych datków i poczynienia robót przygotowawczych.

Poseł Jan hr. Tarnawski popiera wniosek komisyi.

Poseł hr. Badeni jake referent spraw drogowych w Wydziale krajowym oświadcza, że jeśli dotacya na budowę dróg krajowych Zborów-Załośce i Smykowce-Grzymałów zostanie utrzymaną w tej samej wysokości jak Wydział proponował, to zadość uczynieniu prośbie petentów nic nie stanie na przeszkodzie.

Wnioski komisyi przyjęto.

Tenże sprawozdawca zdaje sprawę z petycyi wydz. pow. tarnowskiego o subwencyę na wykończenie dwóch dróg powiatowych z wnioskiem odesłania do Wydz. krajowego, do zbadania i uwzględnienia przy udzielaniu subwencyi.

Przyjęto bez dyskusyi.

Poseł Jan Czajkowski zdaje sprawę z petycyj gminy miasta Drohobycza w przedmiocie najmu budynku na pomieszczenie szpitala. Sprawa ta datuje się od r. 1865, kiedy Wydział krajowy nie zawiadywał jeszcze szpitalami. Drohobycz utrzymywał szpital jako instytucyę lokalną, w lokalu wynajętym od Bazylianów. Namiestnictwo uznało, że pomieszczenie to jest niestosowne i kazało szukać innego, gmina jednak nic nie zrobiła, Wydział krajowy w skutek relacyi inspektora szpitali Sawickiego, wykazującej okropny stan szpitala, naglił gminę o najem lub postawienie budynku. Gmina w r. 1878 uchwaliła wystawić budynek z zarodowego majątku kosztem 32.200 zł. i tę uchwałę dała do zatwierdzenia nie radzie powiatowej ale wydziałowi powiatowemu. Sprawa jednak w drodze rekursu oparła się o Wydział krajowy, który plany zatwierdził. Obecnie gmina ze względu, że szpital nie jest miejskim tylko powszechnym, żąda, aby fundusz krajowy płacił z niego czynsz w stosunku do dochodu, jaki kapitał użyty na budowę przynosił gminie, to jest w kwocie 1.500 zł., Wydział krajowy zaś zgadza się płacić tylko 1.200 zł. rocznie. Komisya wnosi odstąpienie tej sprawy Wydziałowi krajowemu do załatwienia, ponieważ jest to rzecz czysto administracyjna, której Sejm nie może rozstrzygać.

Poseł Ochrymowicz wnosi, ażeby zamiast wyrazu „do załatwienia“ użyto „do uwzględnienia“, powołując się na ofiarność miasta, które na same szkoły 39.000 ł. rocznie wydaje.

Poseł Kowalski ze względu na niewielką różnicę 300 zł. rocznie popiera wniosek poprzedniego mowcy, zaś pp. hr. Golejewski i Hoszard przemawiają w obronie wniosku komisyi.

Po przemówieniu sprawozdawcy wniosek komisyi przyjęto, poczem Marszałek dla spóźnionej pory zamknął posiedzenie o godz. 3 min. 45, nie wyczerpawszy porządku dziennego, na którym znajdowało się jeszcze dziewięć petycyj. Następne posiedzenie jutro.

(*Internat pedagogiczny we Lwowie*).

(§) W komisyi edukacyjnej (referent dr. Antoni Małecki) utrzymał się wniosek Wydziału krajowego, aby w tutejszem męzkiem seminaryum nauczycielskiem urządzony został internat (bursa) dla 60 uczniów religii chrześciańskiej, począwszy od roku szkolnego 1882/3. Na pierwsze urządzenie wstawia komisya w budżet 5.200 zł., a na utrzymanie wyznacza corocznie 19.090 zł. Natomiast coroczna pozycya dotychczasowa 30.000 zł. na stypendya dla kandydatów nauczycielskich będzie do zaprowadzenia internatu zniżona na 26.585 zł.

Statut dla internatu przez komisyę projektowany tak opiewa:

§. 1. Dla 60 uczniów religii chrześciańskiej c. k. seminaryum nauczycielskiego męskiego we Lwowie otwiera się bursa funduszem krajowym utrzymywana, której celem: przez bezpłatne, pieczołowite, religijno-moralne wychowanie przyjść w pomoc instrukcyi seminarzyckiej i przysposobić wychowańców swoich na prawdziwie pożytecznych, powołaniu swemu odpowiednich nauczycieli ludowych. §. 2. W szczególności zapewnia bursa uczniom w niej umieszczonym nadzor, mieszkanie, pożywienie, opał, światło, pranie, łóżko z pościelą, opiekę nad zdrowiem, przybory i pomocy naukowe. §. 3. Do bursy lwowskiej krajowej mogą być przyjęci tylko tacy uczniowie, którzy do c. k. seminaryum nauczycielskiego we Lwowie bądź to do klasy przygotowawczej, bądź do wyższych kursów uczęszczają, a 15 roku życia, wstępując do klasy przygotowawczej, 16 wstępując do kursu I. i t. d. jeszcze nie przekroczyli. §. 4. Oprócz tego przyjęcie może nastąpić tylko na podstawie następujących dopełnionych warunków: *a*) Przedłożenie orzeczeń lekarskich o ogólnym stanie zdrowia i co do ospy szczepionej; *b*) okazanie świadectw szkolnych, a przynajmniej z ostatniego półrocza; *c*) piśmienne zobowiązanie się do tego, że wychowaniec po ukończeniu wychowania w zakładzie służyć będzie co najmniej sześć lat jako nauczyciel szkoły ludowej w kraju naszym, w przeciwnym razie zaś bursie koszta wychowania zwróci; *d*) nakoniec piśmienna deklaracya rodziców lub opiekunów, że gdyby uczeń z zakładu został wydalony, w takim razie zobowiązują się oni do bezzwłocznego odebrania go z bursy na własną swoją porękę. §. 5. Pierwszeństwo do przyjęcia mają ci, którzy wykażą najlepszy postęp w naukach przy chwalebnych obyczajach, a zarazem stosunkowo są najubożsi. §. 6. Samowolne niestosowanie się do przepisów porządku domowego, opieszałość w nauce, grubsze przekroczenia pod względem obyczajów i t. p. mogą pociągnąć za sobą wydalenie z zakładu. Wystąpienie z c. k. seminaryum nauczycielskiego pociąga za sobą w każdym razie ten skutek. §. 7. Prawo przyjęcia i wydalenia służy Wydziałowi krajowemu, który też i w każdym innym kierunku jest najwyższą władzą dla bursy lwowskiej krajowej. Pod jego zwierzchnictwem i kontrolą zarządza bursą w granicach oznaczonych regulaminem i instrukcyami regens przy pomocy wiceregensa. §. 8. Dyrektorowi c. k. seminaryum nauczycielskiego męskiego we Lwowie służy prawo nadzoru nad kandydatami umieszczonymi w bursie w obrębie tejże; do dawania dyrektorowi wszelkich, zadanie to umożliwiających objaśnień, jest regens bursy zobowiązany. §. 9. Co do karności domowej, posług w zakładzie, do których użyci być mają wychowańcy, i praktyk religijnych wykonywać się mających przez nich, zawiera szczegółowe orzeczenia regulamin i instrukcye przez Wydział krajowy wydane. §. 10. Muzyki, śpiewu i gimnastyki uczą w bursie osobni nauczyciele. Uczniowie uznani za niezdolnych do muzyki będą od tej nauki uwolnieni. Instrumentów muzycznych i przyrządów do gimnastyki dostarczy zakład. §. 11. Przez czas wielkich feryj seminaryum nauczycielskiego bursa będzie zamkniętą.

W sprawozdaniu komisya oświadcza, że kwestyę, czy internat jest potrzebny, uważa już za rozwiązaną przez Sejm w zeszłorocznej sesyi, jak i przez Radę szkolną krajową, która w sprawozdaniach swoich zawsze potrzebę i pożyteczność takich zakładów podnosi. Nadto fachowa ankieta przez Wydział krajowy zwołana oświadczyła się za urządzeniem internatu.

Ze statutu Wydziału krajowego opuściła komisya instytucyę seniorów wybieranych przez regensa z pomiędzy stateczniejszych i w ogóle kwalifikujących się do tego uczniów. Ci seniorowie mieli wykonywać bezpośredni nadzór nad pewną liczbą wychowańców, oraz nad pewną wskazaną sobie częścią lokalności zakładu. Dla nich to jak i w ogóle dla pilniejszych i wzorowo prowadzących się wychowańców proponował Wydział krajowy dla zachęty gratyfikacye, preliminując rocznie 300 zł. t. j. przeciętnie po 5 zł. na głowę.

Usprawiedliwiając kwoty przeznaczone na pierwsze urządzenie i utrzymanie internatu, zaznacza komisya, że w porównaniu z tak skromnym rezultatem, w porównaniu z sześćdziesiątką tylko uczniów wychowywać się mających, coroczne koszta na utrzymanie zakładu, jakkolwiek ich niepodobna było do mniejszej cyfry sprowadzić, zdają się być zbyt kosztowną ofiarą. Komisya nie przeczy, że i sama w pierwszej chwili temu wrażeniu podległa. Jeżeli mimo to jednak w sprawozdaniu przy przeszłorocznym swoim wniosku wytrwała, to dzieje się to z uwagi, że wprowadzić się w życie mająca bursa lwowska, prócz bezpośrednich i właściwych swoich korzyści, może być środkiem i do dalszych jeszcze celów. Mianowicie po pierwsze, ma to być próba, ażali kraj kiedyś później, przy fortunniejszych stosunkach finansowych, miałby iść na tej drodze i dalej jeszcze; powtóre ma to być dyrektywa dla ofiarności prywatnej, która legatami i darami hojnemi ilość stypendyów dla młodzieży w innych szkolnych zakładach rok rocznie nad potrzebę może powiększa, a o najbardziej zasiłku potrzebujących seminaryach i o tak ważnem dla kraju nauczycielstwie ludowem z tej tylko prawdopodobnie przyczyny zapomina, że tutaj nie było i nie ma dotąd wzoru już gotowego, co i jak czynić należy. Inicyatywę w tej mierze powinien uczynić kraj — choćby ofiarą tak szczodrą, jak ta, o jaką chodzi obecnie.

Pod tym względem komisya edukacyjna nie zgodziła się na zapatrywanie Wydziału krajowego i wnosi, aby ani gratyfikacyj w bursie nie rozdawano, ani też nie posługiwano się seniorami. Za pierwszem przemawia wzgląd na oszczędność; co tylko nie jest nieodzownie koniecznem, nie powinno tworzyć pozycyi w wykazie kosztów na utrzymanie bursy. Komisya ma przekonanie, że instytucya seniorów ostatecznie więcejby mogła stać się szkodliwą dla dobra młodzi w bursie wychowywanej, aniżeli pomocną. Zamiast żeby w tym zakładzie miał panować duch zgody, wzajemnego zaufania, bezintesownego jednych ku drugim zbliżenia, seniorat mógłby wytwarzać w nadzorowanych podejrzliwość i zawiść, w nadzorujących chęć przewodzenia i dumę, dla wszystkich zaś wychowańców mogłaby to być pokusa do zabiegów ambitnych, do intryg i pragnień ukrytych, wobec których harmonia i pokój ducha, tak pożądany w tym wieku, należałby do ideałów wygnanych z tego zakładu.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Dzienniki angielskie o Egipcie.)

Najnowszy zwrot w sprawie egipskiej jest dla prasy angielskiej przedmiotem bardzo wyczerpującej ale niejednomyślnej krytyki. W jednym tylko punkcie tej kwestyi panuje zgoda, a mianowicie nagłe wysłanie przez sułtana do Egiptu nadzwyczajnych delegatów jest stanowczo potępiane przez wszystkie organa Anglii. W kroku tym upatrują w Anglii niedwuznaczną chęć restaurowania powagi i wpływu Porty na stosunki egipskie, przestrzegają jednak sułtana, iż dążność do odzyskania wpływu w Egipcie może Portę narazić na ponowne upokorzenia, a co gorzej, nawet na niebezpieczeństwa i klęski nieobliczone.

Największe umiarkowanie w ocenieniu sytuacyi zachowują *Times*. Organ City kładzie nacisk na zapewnienie swego korespondenta stambulskiego, że komisarze sułtańscy nie powieźli do Kairu żadnego nowego fermanu sułtańskiego, lecz tylko notę prezesa gabinetu tureckiego, wyrażającą się z uznaniem o pełnem taktu zachowaniu się kedywa w ostatnich wypadkach. *Times* zapewniają, że wiadomość powyższa, zakomunikowana przez korespondenta, jest jedynem trafnem wyjaśnieniem misyi Nizami-baszy i Fuad-beja. W dalszym jednak ciągu swego artykułu mówią *Times*:

„Jakkolwiek tymczasowe zażegnanie kwestyi egipskiej nie nastręcza chwilowo żadnej trudności, to jednak sprawa ta jest dla nas, dla Anglii. tylko sprawą wschodnią. Żadna zaś gałęź tej sprawy nie posiada tej wagi i nie nastręcza tylu zawikłań i trudności, jak właśnie egipska, gdyby nastąpiła konieczność rozwiązania jej teraz. Szczęściem więc nazwać można, że nad koniecznością natychmiastowego jej rozwiązania zbudowano obecnie pomost, co nas uwalnia od niezwłocznej akcyi. Egipt jest spokojny a żywioły, które były głównem ogniskiem rozterek, są w tej chwili usunięte. Nie istnieje zatem żaden powód interwencyi, która się zdawała nieuniknioną, nie potrzeba jej nawet z Konstantynopola. Musimy poprze[illegible] na bacznem czuwaniu nad rozwojem spraw, ażeby się przygotować wszelkie możliwe wypadki. [illegible]ro te wymagać będą zastosowania środków stanowczych, to nie ulega wątpliwości, że użycie ich polecone będzie Porcie tylko jako mandataryuszowi mocarstw europejskich, lecz i wtedy jedynie w braku lepszego i praktyczniejszego wyjścia z zawikłania.“

Odmiennie zapatruje się *Standard* i mniema, że szybki rozwój wypadków w Egipcie i Tunisie doprowadzi do przesilenia, które pociągnie za sobą następstwa groźne dla pokoju Europy. Sytuacyę zaś bardziej jeszcze powikłają rozruchy frakcyi narodowej w Egipcie. Dalej wypowiada organ konserwatywny toż samo przekonanie, że wmięszanie się sułtana w sprawy egipskie stworzy dlań jak największe kłopoty, których jednak nie unikną również Anglia i Francya. Tem większe grozi niebezpieczeństwo, że z obecnego stanu zawikłań trudno przewidzieć ich końcowy rezultat. W żądaniu utworzenia gwardyi narodowej z krajowców w Aleksandryi do obrony wybrzeży i w otwarcie wrogiem i zaczepnem zachowaniu się Arabów w Tunisie widzi *Standard* szerzące się z niesłychaną szybkością niezadowolenie żywiołów muzułmańskich, oraz groźne niebezpieczeństwa dla Anglii. Ganiąc politykę dzisiejszego gabinetu, kończy temi słowy: „Gdyby trwała do dziś jednomyślność w działaniu mocarstw europejskich, doprowadzona do skutku przez lorda Beaconsfielda, to dzisiejsze trudności i niebezpieczeństwa stałyby się niemożliwemi“.

Daily News mniema: „Nagły poryw Abdul Hamida w celu utwierdzenia swojej powagi w kraju faktycznie niezależnym od niego, wymaga jeszcze potwierdzenia i wyjaśnienia. Ten krok sułtana obudza bardzo groźne podejrzenia i niepodobna pokładać bezwarunkowego zaufania w Szeryfie-baszy, który wbrew życzeniu Kedywa upierał się przy myśli zwołania zgromadzenia notablów. Zupełnie niepotrzebni są w Egipcie wysłani

przez sułtana, Nizami-basza, Ali-Fuad-bej i Mahmud-bej i zrobiliby lepiej powracając niezwłocznie tam zkąd przybyli, gdyż rzekome cele dla których zostali wysłani, są śmieszne dziecińswa."

Po tej uwadze następuje ustęp powtarzający, co już wyraziły *Times* i *Standard*, że krokiem tym sułtan sam sobie stwarza największe niebezpieczeństwa. Zapewniwszy, że gabinet angielski przygotowany jest na wszelkie ewentualności, kończą *Daily News* następującą uwagą:

„Jedynie racyonalną polityką Anglii w tej chwili jest unikanie przedwczesnej akcyi, sprężysta stanowczość połączona z uprzejmością, ustępstwa w rzeczach mniejszej wagi, lecz i stanowcze odmówienie wszelkich koncesyj w kwestyach żywotnych. Spekulacye o stanowisku księcia Bismarcka mogą wprawdzie wywierać wpływ zamierzony na giełdę, ale pozbawione są tych podwalin, któreby rzeczywisty polityk powinien uwzględniać jako mające jakąś doniosłość."

Daily Telegraph wypowiadał przy omówieniu kwestyi egipskiej nadzieję, że Gladstone w obecnej groźnej sytuacyi nie poświęci w Leeds swojej uwagi wyłącznie sprawom domowym i jak wiadomo z doniesień telegraficznych, organ ten nie zawiódł się gdyż Gladstone w drugiej mowie mianej na bankiecie, mówił o sprawach zewnętrznych, w których obecnem położeniu *Daily Telegraph* we wspomnionym artykule widział powód do najgłębszych obaw, ponieważ rząd angielski zdaje się nie pojmować innej polityki, tylko kroczenie ręka w rękę z Francyą. Rzeczywiście też Gladstone oświadczył, że taka polityka w sprawie Egiptu jest dla Anglii najwłaściwszą i jedyną.

KRONIKA

= **Jego Król. Wysokość** książę Wilhelm Würtemberski, generał komendant Galicyi, powrócił pozawczoraj z Wiednia do Lwowa.

— **Walne zgromadzenie** członków nowo założonego banku rolniczego odbędzie się jutro o godzinie 6 po południu w salach Towarzystwa kredytowego ziemskiego.

* **Zapiski policyjne.** Dziś rano około godziny 5tej wybuchł z niewiadomych przyczyn pożar w komórkach realności pod l. 18 na ulicy Owocowej, które prawie do szczętu spłonęły. — Skradziono pani W. R. z kieszeni paltota pugilares z 5 bankuotami, panu B. H. z pomieszkania złoty zegarek remontoir kryty, panu G. P. z restauracyi 4 widelce, 4 noże srebrne, 2 małe i 2 duże łyżki srebrne z napisami „Schlosser", srebrną podstawkę na ocet i 9 serwet. - Straż policyjna aresztowała A. M. z powodu podejrzanego posiadania książeczki kasy oszczędności nr. 18240 na 190 złr., tudzież skradzionego płaszcza i bielizny ze znakiem M. M.

— **Nowego kometę,** piątego w tym roku, odkrył d. 4 b. m. astronom Denning w obserwatoryum Greenwichskiem. Kometa ten widzialny jest tylko przez teleskop.

— **Nieszczęście na kolei.** Jak donosi depesza z Paryża, d. 7 bm. w pobliżu stacyi Pontoise kolei północnej we Francyi, skutkiem wypadku kolejowego dwaj podróżni utracili życie, a trzej doznali ciężkiego uszkodzenia.

— **Pojedynek.** Według dzienników paryskich d. 5 b. m. w lasku Saint Germain pod Paryżem odbył się pojedynek na szpady pomiędzy księciem Alfonsem de Chimay, członkiem parlamentu belgijskiego, a dziennikarzem br. Albertem Béville. Pierwszy otrzymał lekkie draśnięcie w twarz, drugi zaś ciężką ranę w piersi.

— **Wykopalisko.** W Dziemierzycach, w ziemi Kieleckiej, odkryto na polach dworskich grób z czasów przedhist rycznych. Wysokość kurhanu wynosiła półtora stopy, szerokość 3, długość 4 stopy. Znaleziono w nim około 200 urn. ustawionych rzędami.

— **O zjeździe archeologicznym,** który niedawno się odbył w Tyflisie, dochodzą następujące szczegóły: Zjazd ten był piątym z kolei od r. 1869. Ostatni odbywał się w sierpniu r. 1877 w Kazaniu. Tym razem zapisało się było przeszło 700 uczestników, a kwestyj wniesiono 162. Na kongresie tyfliskim zajmowano się przeważnie zabytkami kaukazkiemi. Jednocześnie otwarto w Tyflisie muzeum kaukazkie, które zawiera okazy ze świata zwierzęcego i roślinnego, oraz geologiczne, archeologiczne, etnograficzne, i tp. rzeczy charakteryzujące Kaukaz. Muzeum zajmuje 16 pokojów i jest wzorowo urządzone przez dr. Roddera. Koszta urządzenia w sumie 40.000 rubli poniósł skarb państwowy.

— **Przez tunel św. Gotarda,** jak donoszą z Andermatt, otwarty będzie ruch osobowy i towarowy z dniem 1 stycznia 1882. Dotychczas tunelem tym szła tyko poczta listowa.

— **Wypadek kolejowy.** Z Melbourne donosi depesza telegraficzna, że na kolei Hobsons-bai zdarzyło się niedawno większe nieszczęście. W skutek pęknięcia osi u jednego z wagonów pociągu osobowego wykoleiły się trzy wozy z podróżnymi, z których czterej utracili życie na miejscu, dwudziestu zaś doznało ciężkiego skaleczenia.

— **O wielkiej defraudacyi** czytamy w dziennikach nowojorskich. Dyrektor poczty Deadwood w Dakocie, w Stanach Zjednoczonych, przy pomocy czterech współwinnych urzędników podwładnych oraz jednego wyższego urzędnika dopuścił się rozlicznych nadużyć i zbrodniczych manipulacyj, w skutek których skarb publiczny poniósł szkodę ocenioną na 17 milionów dolarów. Wszyscy uczestnicy defraudacyi są uwięzieni i wkrótce stawać będą przed sądem.

— **Przy rwaniu owoców** pewien robotnik w Schönberg morawskiem, zesunąwszy się z drzewa, dostał się szyją w rodzaj widełek, z dwóch gałęzi, nie mógł się uwolnić z tego położenia, uwisł i udusił się, nim to spostrzeżono.

— **Wczesna zima.** Z St. Leonhardt, w Passeyer donoszą, że od tygodnia góry tamtejsze pokryte są warstwą śniegu, 4 do 5 stóp grubą. Zachodzi obawa, żeby nie ucierpiało od tych zasp bydło znajdujące się jeszcze na połoninach.

— **Wybuch.** Z Barcelony donosi telegram, że w jednej z tamtejszych fabryk machin, skutkiem wielkiego wybuchu gazu, jedenaście osób utraciło życie, a między niemi obydwaj szefowie fabryki, Ernest i Henryk Pfeifferowie, oraz ich siostra Matylda. Nadto wiele osób doznało ciężkiego skaleczenia.

— **Pogrzeb flagi.** W Pretoryi, stolicy republiki Transvaalskiej, odbył się d. 3 sierpnia szczegółniejszy obchód. Jak donosi *Transv. Argus*, zamieszkali w owem mieście Anglicy postanowili byli „symbol wielkości swojej ojczyzny" złożyć w ziemi, na znak, że potęga Anglii w świecie po klęsce doznanej od Boerów już się skończyła. Pogrzeb sztandaru zapowiedziano na dzień podpisania układu pomiędzy W. Brytanią a republiką Boerów. Na karawanie udrapowanym kirem i ciągnionym podobnież udrapowanemi końmi, ułożono rodzaj estrady, a na niej postawiono trumnę, na której wieku znajdował się następujący napis: „Pamięci flagi brytyjskiej w krainie Transvaalskiej, która d. 2 sierpnia 1881 w piątym roku swego żywota znikła z tej ziemi. *Resurgam.*" W tej to trumnie złożono flagę i w najgłębszem milczeniu odwieziono w pole. Za karawanem postępowało z odkrytą głową około 350 Anglików, oraz równa prawie liczba murzynów, a wśród nich kilku kacyków kafrów. Nad grobem jeden z obecnych miał mowę, w której podniósł pięciowiekową glorye flagi, która ma być pogrzebana, shańbiona i śmiertelnie zraniona układem z dnia 2 sierpnia. Po złożeniu flagi w grobie ustawiono nad nim kamień pamiątkowy z takim samym napisem, jak na trumnie.

— **Grota tajemnicza.** Pod tym tytułem dziennik marsylski *Petit Mars.* podaje w korespondencyi z Barcelony następujący opis zaledwie do wiary podobnego odkrycia: „Na jednej z wysp Balearskich, zwanej Formentera, odbywało się niedawno polowanie. Myśliwi, uganiając się za zwierzyną, napotkali głęboką jamę, do której wstępu wzbraniały najprzód krzewy cierniste, a dalej olbrzymie głazy. Trzeba było dużo czasu i pracy, ażeby utorować przejście, myśliwi jednak postanowili dotrzeć do wnętrza, a im więcej zagłębiali się, tembardziej zwiększało się ich zdumienie. Przed nimi bowiem ciągnął się korytarz zbudowany widocznie ręką ludzką; po lewej i prawej stronie muru ściany okryte były licznemi napisami, których jednak odczytać nikt nie mógł. Po długich usiłowaniach, trwających kilka godzin, doszli nakoniec do obszernej sali, w stylu arabskim, wybornie zachowanej, wśród której wznosiły się dwa wspaniałe grobowce, bardzo oryginalnego kształtu i urządzone z przepychem nie do opisania. Zaciekawieni w najwyższym stopniu myśliwi, nie poprzestali na tem odkryciu. Chcieli oni zbadać je dokładniej. Rodzaj pokrywy metalowej, dziwacznej roboty, osłaniał grobowce. Otóż, bez wielkiej trudności podnieśli ją nasi improwizowani archeolodzy — i jakiż oczom ich przedstawił się widok? W każdym z grobowców ujrzeli mumię. W grobowcu po prawej stronie, leżała prawdopodobnie mumia młodej kobiety, w grobowcu zaś po lewej mumia starszego mężczyzny. Oboje odznaczać się musieli za życia pięknym wzrostem. Na głowie kobiety błyszczał dyadem niesłychanej wartości, jeśli tylko ozdabiające go kamienie nie są fałszywe, na piersi spływał naszyjnik z ogromnych pereł; na palcach pełno było pierścieni, a w uszach dwa kolczyki z karbunkułami ciemno-czerwonemi niewidzianej wielkości. Na głowie mężczyzny znajdowała się korona, w ręku trzymał berło. Obecnie cała wyspka Formentera zajmuje się gorączkowo temi grobowcami. Jama znana była oddawna ludności miejscowej, ale sądzono, że gnieżdżą się w niej jedynie węże, których mnóstwo jest w tej okolicy. Z sześciu myśliwych, czterech pozostało na wyspie, aby mieć dozór nad znalezionym przez siebie skarbem, dwóch zaś udało się do Madrytu dla zawiadomienia władzy o nadzwyczajnem odkryciu."

— **Przejście Wenery przez słońce.** W ministerstwie oświaty w Paryżu d. 5 b. m. odbyło się posiedzenie międzynarodowej komisyi dla obserwowania zjawiska przejścia planety Wenery po przed słońce, które przypada w r. przyszłym. Honorowym przewodniczącym uczonego zebrania był minister Juliusz Ferry. Komisya wybrała stałym swoim prezydentem Dumasa, sekretarza paryskiej akademii umiejętności; wiceprezydentami Förstera, dyrektora berlińskiego obserwatoryum astronomicznego i prof. Weissa (z Austryi); sekretarzami Tisseranda, członka paryskiej akademii i Hirscha, dyrektora obserwatoryum w Neufchatel; członkami zarządu A. Bouqueta de la Grye, hydrografa marynarki, Dumonta, inspektora szkół wyższych, Fleuriais'go, kapitana fregaty, Parisa, wiceadmirała, Perrotina, dyrektora obserwatoryum miejskiego, Puiseua, członka akademii, dalej dra O. J. Brocha (z Norwegii), kapitana Cecilio Pujazona (z Hiszpanii), Goviego (z Włoch), Lixisa (z Brazylii), pułkownika Lucio Mansilla (z republiki Argentyńskiej), dra C. Moesta (z Chile). C. Pechnele (z Danii), J. A Oudemansa i prof. H. von der Sande Bakhuyzena (z Holandyi), a nareszcie Tomasza de Azcarate i dra A. S. Viegos (z Portugalii.)

GOSPODARSTWO I HANDEL

§ **Targ lwowski.** (Sprawozdanie tygodniowe Izby handlowej za czas od 24 wrześn. do 1 październ.) Wszystkie ceny za 100 kilogramów. Pszenica 10·50 do 11·75 zł. Żyto 7·40 do 8·40 zł. Jęczmień 6·30 do 8·25 zł. Owies 6·— do 6·50 zł. Hreczka 7·— do 7·25 zł. Kukurudza zeszłoroczna 6·75 do 7·— zł. Kukurudza nowa 6·— do 6·25 zł. Proso 6·50 do 6·75 zł. Jagły —·— do —·— zł. Groch do gotowania 7·50 do 10·50 zł. Groch pastewny 6·50 do 7·50 zł. Soczewica —·— do —·— zł. Fasola —·— do —·— zł. Bobik —·— do —·— zł. Wyka 5·50 do 6·— zł. Koniczyna najprzedniejsza 25·— do 64·— zł. przednia —·— zł., średnia —·— do —·— zł., poślednia —·— do —·— zł. Tymotka —·— do —·— zł. Anyż rossyjski —·— do —·— zł. Anyż płaski 30·— do 32·40 zł. Kminek —·— do —·— zł. Rzepak zimowy 12·— do 12·75 zł. Rzepak letni 11·70 do 12·— zł. Rzepik zimowy 12·— do 12·25 zł. Rzepik letni 11·75 do 12·— zł. Lnianka 10·50 do 11·— zł. Nasienie lniane 11·50 do 12·— zł. Nasienie konopne —·— do —·— zł. Chmiel 80·— do 100·— zł. Nafta zwykła 15·25 do 16·25 zł., salonowa 18·— do 19·25 zł. Spirytus 10.000 litrostop. 37·— do 37·40 zł.

Wiedeń, 11 października. (*Telegram Gazety Lwowskiej.*) Na wczorajszy targ bydła rzeźnego spędzono ogółem 2279 wołów, w liczbie tej 659 galicyjskich, 1781 węgierskich, 139 niemieckich. Zapowiedziano na środę 776 wołów kontumacyjnych. Mimo że cały spęd był o 526 sztuk większy niż w ubiegłym tygodniu, obrót był ożywiony a ceny dorównywały zupełnie cenom z zeszłego tygodnia; dopiero przy końcu targu obrót i ceny osłabły nieco. Wszystko sprzedano. Woły galicyjskie płacono po 56 do 59·50 zł., przedni towar po 61 zł., woły węgierskie po 54 do 58·50 zł., przedni towar po 59 do 61 zł., niemieckie po 58 — 61 zł., woły z paszy po 53 do 55 zł., krowy po 50 do 53 zł., buhaje po 50 do 53 zł., a za woły kontumacyjne po 58·50 zł. za 100 kilo m. w.

OSTATNIA POCZTA

Dzisiejsze szesnaste posiedzenie Sejmu krajowego rozpoczęło się odczytaniem spisu nowo wniesionych petycyj, poczem zaraz przystąpiono do porządku dziennego.

Sprawozdanie Wydziału krajowego z projektem ustawy budowniczej dla 29 gmin miejskich, wniesione przez p. Smolkę, odesłano bez dyskusyi do komisyi administracyjnej, zaś sprawozdanie tegoż Wydziału w przedmiocie krajowych szkół rolniczych w Dublanach, wniesione przez p. Pietruskiego, również bez dyskusyi przekazano komisyi kultury krajowej.

Poseł Pietruski po uzasadnieniu w kilku słowach wniosku żądającego, aby w gmachu sejmowym urządzone zostało mieszkanie dla Marszałka krajowego, wnosi odesłanie tej sprawy do komisyi administracyjnej, co bez dyskusyi uchwalono.

Poseł Romanowicz uzasadnia wniosek wspólnie z p. Merunowiczem podany w sprawie opieki nad przemysłem rękodzielniczym. Wniosek ten jest wynikiem ankiety w r. z. przez Wydział krajowy powołanej dla przyjścia w pomoc przemysłowi rękodzielniczemu i ma na celu wprowadzenie w wykonanie praktyczne wyników tej ankiety. Mówca prosi o odesłanie tego wniosku do komisyi kultury krajowej. (*Brawo*).

Uchwała zapadła zgodnie z życzeniem wnioskodawców.

Poseł Henryk hr. Wodzicki wnosi imieniem komisyi budżetowej, aby sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie kosztów, kwaterunkowych jako dotykające kwestyi zasadniczej, przekazanem zostało komisyi administracyjnej, na co Izba zezwala.

Poseł Chrzanowski imieniem komisyi budżetowej zdaje sprawę z zamknięcia rachunków funduszów indemnizacyjnych za rok 1880, z wnioskiem przyjęcia do wiadomości tychże zamknięć, pod zastrzeżeniami w poprzednich sesyach uchwalonemi.

Komisarz rządowy, z powodu niektórych zarzutów uczynionych przez komisyę w sprawozdaniu wyjaśnia, że zamknięcia rachunków funduszów indemnizacyjnych układane są stale według obowiązującej instrukcyi.

Po krótkiej odpowiedzi sprawozdawcy wniosek bez dyskusyi przyjęto.

Poseł Polanowski sam jako sprawozdawca komisyi kultury krajowej zdaje sprawę ze swego wniosku w sprawie założenia niższych szkół rolniczych. Wniosek komisyi poleca Wydziałowi krajowemu, aby wszedł w układy w tym przedmiocie z Rządem i radami powiatowemi, oraz odpowiednie wnioski przedłożył na następnej sesyi. Wniosek ten bez dyskusyi przyjęto.

Poseł Czerkawski imieniem komisyi administracyjnej zdaje sprawę z przedłożenia Wydziału krajowego w przedmiocie podwyższenia płacy dyrektora zakładu obłąkanych w Kulparkowie z wnioskiem upoważniającym Wydział do wypłacenia temuż dyrektorowi 800 zł. dodatku osobistego rocznego.

Posiedzenie trwa dalej.

Wczoraj komisya gminna uchwaliła drugą połowę znanego wniosku kompromisowego w sprawie reformy administracyjnej. Sprawozdawcą wybrany p. dr. Piotr Gross.

Mniejszość komisyi gminnej wnosi do ustępu II wniosku kompromisowego następujące odrębne wotum (wniosek klubu ekonomicznego):

II. Sejm nie zapoznaje licznych i znaczących niedogodności obecnego ustroju administracyjnego, mniema jednak, że one nie są wyłącznie spowodowane dwoistością administracyi, lecz także brakiem postanowień zapewniających wykonanie uchwał reprezentacyi powiatowych i zakresem czynności i obowiązków, jakie ustawodawstwo istniejące wkłada na gminę wiejską i małomiejską, a którym z rzadkiemi tylko wyjątkami gmina w dzisiejszym składzie odpowiedzieć nie jest w stanie.

W przekonaniu, że tym niedogodnościom i brakom w danych okolicznościach najwłaściwiej zaradzić można wprowadzeniem zmian częściowych, Sejm zwraca uwagę c. k. Rządu na dawniejsze swoje w tej mierze usiłowania, dążące do stopniowej naprawy urządzeń gminnych i powiatowych i sądzi, że najbliższem zadaniem reformy administracyjnej byłoby:

1) Nadanie Radom powiatowym prawa tworzenia z gmin wiejskich i obszarów dworskich okręgów dla skutecznego sprawowania policyi miejscowej niemniej spraw objętych w §. 27 l. c, d, f, g, k, ustawy gminnej przez organa odpowiednie kwalifikowane, mianowicie przez Wydział powiatowy, a zatwierdzane przez polityczną władzę powiatową.

2. Zabezpieczenie wykonania uchwał reprezentacyi powiatowych w myśl uchwalonego przez Sejm w r. 1874 projektu ustawy.

3. Poddanie urzędników gmin wiejskich pod nadzór rządowych i autonomicznych władz powiatowych w myśl uchwalonego przez Sejm w r. 1878 projektu ustawy.

W końcu uważa Sejm za konieczny warunek zapewnienia naszemu krajowi pomyślniejszego rozwoju wprowadzenie instytucyi sądów pokoju dla orzekania w sprawach cywilnych drobiazgowych i w sprawach karnych o przestępstwa.

Wczoraj wieczór otrzymaliśmy z Wiednia smutną wiadomość telegraficzną. Minister spraw zewnętrznych, baron Haymerle, zmarł nagle na apopleksyę sercową o godzinie pół do 4 po południu.

Wiadomość ta wywoła nietylko w całej monarchii ale i po za jej granicami żal i szczere współczucie. Monarchia traci w zmarłym pełnego zasług i wysokich zdolności dostojnika, który z polityczną bystrością, rozwagą i wielkim taktem kierował od dwóch lat urzędem spraw zagranicznych, a na tak wysokiem i ważnem stanowisku umiał sobie

zjednać zaufanie Korony i obu części monarchii, szczere sympatye i szacunek dworów zagranicznych i całej europejskiej dyplomacyi. Śmierć nagle przerwała znakomity ten żywot — bar. Haymerle, powołany do steru spraw zewnętrznych dnia 8 października 1879 po ustąpieniu hr. Andrassy'ego, dwa lata zaledwie sprawował obowiązki swego wysokiego urzędu. Przed objęciem teki reprezentował Austro-Węgry z chlubą i wielkim pożytkiem u obcych dworów, a jak dalece umiał sobie zjednać sympatye w państwach, w których rezydował, świadczą liczne kondolencye, które nadchodzą z zagranicy. Jedna z pierwszych nadeszła z Włoch, gdzie zmarły, jako ambasador austro-węgierski, pozostawił po sobie najsympatyczniejszą pamięć jako wytrawny dyplomata, pełen lojalności i taktu, stojący wiernie i niezachwianie na straży interesów swego Monarchy i swej ojczyzny, ale wolny od uprzedzeń i przejęty duchem pojednawczym. Jako prywatny człowiek wysoce szanowany i lubiany, odznaczał się bar. Haymerle głęboką nauką, wielką wiedzą i prawdziwie wszechstronnem wykształceniem; jako lingwista i znawca języków oryentalnych ceniony był bardzo także w kołach naukowych.

Kwestyonaryusz o reformie administracyjnej był już także przedmiotem obrad komisyi sejmu morawskiego, która 11 głosami przeciw 3 głosom posłów narodowych oświadczyła, iż uważa za rzecz zbyteczną odpowiadać na przedłożenie rządowe. W czasie dyskusyi dep. dr. Szrom stawał w obronie samorządu krajowego, domagał się zaprowadzenia w Morawii reprezentacyj powiatowych i zapowiedział, że w pełnej Izbie będzie bronił stanowiska, zajętego przez stronnictwo narodowe w kwestyi samorządu.

Organa staroczeskie zaprzeczają wiadomości o wrzekomem połączeniu się Młodoczechów z Staroczechami i dodają, że ani klub prawnopolityczny nie zmienił swoich statutów, ani też z żadnej strony nie poruszono kwestyi połączenia się. Klub prawnopolityczny obradował nad tem, czy nie należałoby ogłosić publicznie protestu przeciw znanemu artykułowi *Narodnich Listów*, który wyraził potrzebę zainteresowania cara losem Słowian austryackich, po dłuższej jednak naradzie powziął uchwałę, że „uważając ten artykuł za konglomerat luźnych myśli, którym nie należy przypisywać jakiegobądź znaczenia i które nie mają najmniejszych widoków sukcesu, nie widzi potrzeby protestowania przeciw niemu.“

Telegram *Correspondenz Universelle* z Moskwy donosi, że w tamtejszym sądzie wojennym ukończoną została ostateczna rozprawa w procesie nihilistów Raszewskiego i Troickiego. Ze względu na rozmaite okoliczności łagodzące, pierwszy z nich został skazany tylko na trzy miesiące aresztu, drugi zaś na ośm miesięcy więzienia.

Morning Post podał pod dniem 5 b. m. w telegramie z Berlina wysłanym na podstawie doniesień z Petersburga wiadomość o odkryciu tamże głównej kwatery nihilistów i aresztowaniu 60 osób. Gdyby ta wiadomość była w zupełności prawdziwą, to prawdopodobnie jużby dotąd nadeszło jej potwierdzenie. Według tegoż telegramu we Włodzimierzu nad Wołgą miano również aresztować pewną liczbę spiskowców, o czem jednakże powątpiewać każe ta okoliczność, że nad Wołgą żadne miasto Włodzimierz nie istnieje.

Dzienniki berlińskie donoszą, że zeszłego tygodnia kanclerz rossyjski ks. Gorczakow miał dłuższe posłuchanie u cesarza Wilhelma w Baden-Baden, i że przyjęcie było ze wszech miar łaskawe. Ks. Gorczakow ma pozostawać w żywej korespondencyi z ks. Bismarckiem, tak, że sądzićby można, jak pisze *Deutsche Montagsblatt*, iż zbliża się znowu nowa era ściślej koalicyi między zaprzyjaźnionymi niegdyś a później powaśnionymi kanclerzami. Sądzą powszechnie, że stosunki, które nominalny kierownik polityki rossyjskiej zawiązuje na nowo z najwyższemi kołami niemieckiemi, odnoszą się wyłącznie do układów w sprawie wydawania zbiegłych przestępców politycznych i prawa udzielania przytułku.

Cesarz Wilhelm wystosował pismo do tajnego nadradcy rządowego dr. Halma wydawcy dzieła, kreślącego dzieje walki kościelnej: „Zbiór ten będzie dla każdego bezstronnego dowodem, że rząd mój, kierując się przekonaniem, iż państwo i kościół jedynie w pracy pokojowej mogą służyć skutecznie wysokiemu swemu zadaniu, był zawsze ożywiony duchem pojednawczym i pragnął żyć w pokoju z kościołem katolickim“.

Ambasador niemiecki na dworze włoskim, baron Keudell, powraca w połowie bieżącego miesiąca do Rzymu, skutkiem czego upadają wszelkie kombinacye, jakie na wieściach o odwołaniu tego dyplomaty opierano.

Dekret zwołujący Izby francuskie na dzień 28 b. m. ogłoszony już został w *Journal Officiel*, codziennie zaś pojawia się nowa lista przyszłego gabinetu Gambetty, który jednak widocznie nie ma zamiaru obejmować rządów, dopóki dotychczasowy gabinet nie złoży przed Izbami sprawozdania ze swego kierownictwa sprawami publicznemi. Nazwiska Ferrego, Freycineta, Constansa dość stale figurują na krążących listach przyszłego ministerstwa. Obecny najświeższy spis przyszłych ministrów obejmuje także nazwiska teraźniejszych ministrów Cazota, Magnina, Tirarda i Cochérego, dodając do nich Challemel-Lacoura, jako ministra spraw zagranicznych z podsekretarzem stanu Spullerem, i Raynala, jako ministra robót publicznych. Podsekretarzem stanu w ministerstwie skarbu ma zostać Dreyfus, który równie jak Raynal jest izraelitą.

Telegram paryski *W. Allg. Ztg.* podaje niespodzianą wiadomość, że powstańcy tunetańscy opuszczają święte miasto Keruan, zatknęli na jego murach białą chorągiew i wysłali do beja delegatów z oznajmieniem, że się poddają i że Francuzi, jeżeli przyjdą, zastaną otwarte bramy miasta. Zwrot ten ma mieć na celu sparaliżowanie wyprawy keruańskiej i przedłużenie powstania przez przeniesienie gdzieindziej jego ogniska. Szczególnie jednak brzmi w tem doniesieniu wzmianka, że powstańcy opuszczający Keruan udają się na północ, to jest naprzeciw wyprawy francuskiej; wszystko to może być tylko zamaskowaniem ruchu mającego na celu przeszkodzenie Francuzom nadciągającym drogą lądową od Zaghuanu, aby się nie połączyli z siłami, które nadejść mają od strony Suzy i od morza.

Z powodu zapowiedzianej pielgrzymki włoskiej do Rzymu prezes ministrów Depretis wydał wszystkim organom wykonawczym instrukcyę polecającą ochraniać wolność ceremonii religijnych, ale nie dopuszczać żadnych demonstracyj politycznych.

Król rumuński wybiera się w podróż do Mołdawii. W Jassach czynią przygotowania na jego przyjęcie.

Stronnictwa w senacie Stanów Zjednoczonych nie mogą się zgodzić na wybór wiceprezydenta, który jest zarazem prezesem senatu. Stronnictwo demokratyczne, mające, jak wspominaliśmy niedawno, chwilową przewagę, nie chce odstąpić od zamiaru wybrania swego członka Bayarda, pomimo, że republikanie stawiający kandydaturę senatora Anthony, proponowali wybór kompromisowy bezbarwnego kandydata.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 10 październ. Skoro tylko rozeszła się wiadomość o śmierci ministra Haymerlego, rozpoczęły się wizyty kondolencyjne, a w pałacu ministerstwa spraw zagranicznych zjawili się pierwsi: hr. Taaffe, ambasadorowie Niemiec, Rossyi i inni. Od Najd. Cesarzewicza i Jego małżonki nadszedł z Pragi telegram kondolencyjny, wyrażający wdowie żal najgłębszy z powodu poniesionej straty.

Wiedeń, 10 października. Najzupełniej bezpodstawną jest wiadomość, którą otrzymała *Neue freie Presse* ze Lwowa o rzekomych przygotowaniach do zjazdu cesarzy w Krzeszowicach pod Krakowem i zostającym z niemi w związku wyjeździe p. Namiestnika JE. hr. Potockiego.

Lipsk, 10 października. Dzisiaj rozpoczął się przed tutejszym trybunałem państwowym proces o zbrodnię stanu, wytoczony dwom grupom oskarżonych, t. j. grupie frankfurckiej i berlińskiej. Na ławie zasiada ogółem 15 osób, między temi jedna kobieta, krawcowa Łegel z Berlina. Akt oskarżenia zarzuca im czynności, podpadające pod paragraf o zbrodni stanu, między innemi to, że kolportowały pisma rewolucyjne i były w posiadaniu trucizn i chemikaliów, za pomocą których zamierzały dopuścić się zamachów. Prezyduje w trybunale dr. Dienkmann. Naprzód przesłuchiwano szewca Breudera, przewódcę grupy frankfurckiej, który oświadczył, że nie poczuwa się do jakiejbądź winy.

Lipsk, 10 października. Trybunał przesłuchał dzisiaj sześciu oskarżonych z grupy frankfurckiej, którzy wypierają się zarzucanych im zbrodni i twierdzą, że zbierali pieniądze w tym celu, aby nieść pomoc potrzebującym wsparcia robotnikom i rzemieślnikom. Jedynie oskarżony Jakoby przyznaje, że pieniądze miały służyć na cele rewolucyjne. Oskarżeni twierdzą, że znalezione przy nich trucizny i chemikalia miały służyć na wytępienie szczurów. Prezydent wykazał sprzeczności, zachodzące w zeznaniach poszczególnych oskarżonych.

Berlin, 10 października. Rada związkowa została zwołaną na d. 20 października.

Bern, 10 października. Konferencya międzynarodowa w sprawie przepisów transportowych została zamknięta. Porozumienie względem projektu traktatu mającego obejmować postanowienia wykonawcze, zostało osiągnięte. Wniosek urządzenia biura międzynarodowego przyjęto. Rada związkowa zakomunikuje uczestniczącym rządom powzięte postanowienia i wezwie je do wydania opinii, a po otrzymaniu odpowiedzi zarządzi co będzie potrzeba, ewentualnie zaś zwoła nową konferencyę.

Petersburg, 10 października. Nowy ambasador angielski Thronton przybył tu dziś wieczorem.

Sztokholm, 10 października. W teatrze tutejszym powstał pożar, który jednak zdołano opanować i ugasić. Sala i scena ocalone. Straty w garderobie i rekwizytach wielkie. Przedstawienia prawdopodobnie na kilka miesięcy będą przerwane.

Rzym, 10 października. Zgon br. Haymerlego sprawił w tutejszym urzędowym świecie i w całych Włoszech głębokie wrażenie. Ministerstwo spraw zagranicznych otrzymało rozkaz królewski, aby dało publiczny wyraz żałobie po zgonie tego wiernego sługi cesarza, znakomitego męża stanu i przyjaciela Włoch. Podsekretarz stanu spraw zagranicznych natychmiast po dojściu smutnej wiadomości wyraził ambasadzie austro-węgierskiej szczere ubolewanie rządu włoskiego.

Tunis, 10 października. Wojska francuskie dziś przed południem wkroczyły do Tunisu, obsadziły miasto i forty. Ludność europejska objawia zadowolenie.

Wieść o rabunku Hammametu jest nieuzasadniona, miasto jest jednak przez powstańców obsaczone.

Wiedeń, 11 października. (*Tel. pr.*) Deputowany Czedik na zgromadzeniu wyborców przemawiał przeciw utworzeniu niemieckiego klubu i zalecił, aby Niemcy występowali pojednawczo a nie prowokacyjnie wobec Słowian.

Berlin, 11 października. (*Tel. pr.*) Bennigsen miał wielką mowę na zjeździe stronnictwa. W mowie tej wystąpił stanowczo przeciw monopolowi tytoniowemu i przeciw opiece państwowej nad robotnikami, niezdolnymi już do pracy. Taka opieka jest sprawą osób i towarzystw prywatnych, gmin i korporacyj. My Niemcy — mówił Bennigsen — nie chcemy ani socyalnej demokracyi ani socyalnej biurokracyi. W kwestyi kościelnej żąda Bennigsen, aby państwo trwało przy dotychczasowych ustawach.

Nordd. Allg. Ztg. zapewnia ponownie, wbrew doniesieniu *Germanii*, że rząd dopiero po otrzymaniu pełnomocnictwa od parlamentu wejdzie z Kuryą rzymską w merytoryczne układy.

Rzym, 11 października. *Popolo Romano* oddaje hołd ś. p. bar. Haymerlemu jako znakomitemu mężowi stanu i statecznemu, lojalnemu przyjacielowi Włoch. *Riforma* i *Diritto* wyrażają się w tym samym duchu, podnosząc, że pokój europejski stracił w zmarłym swego najgorliwszego obrońcę. *Opinione* mówi, że bar. Haymerle umiał utwierdzić alians Austryi z Niemcami a równocześnie polepszyć stosunki z Rossyą. We Włoszech bar. Haymerle miał wielkie sympatye.

Rzym, 11 października. (*Tel. pr.*) Rada ministrów oświadczyła się przeciw żądanemu przez ministra wojny podwyższeniu budżetu wojskowego i udzieleniu 200 milionów na cele wojskowe. Mówią, że minister wojny zamierza z tego powodu podać się do demisyi.

Konstantynopol, 11 października. Na posiedzeniu właścicieli obligów tureckich ustanowiono skład rady administracyjnej podatkowej. Składa się ona z delegatów Anglii, Francyi, Niemiec, Austryi, Turcyi i Włoch.

Londyn, 11 października. Dzienniki poświęcają bar. Haymerle wspomnienie pełne czci i żalu. *Times* mówią, że dyplomacya europejska poniosła ciężką stratę; Austrya opłakuje zdolnego i wiernego ministra.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 10 październ. 1881, godzina 2 m. 25. Losy kredytowe 179 50, Węg. akcye kredyt. 376 25. Akcye anglo-austr. 158·—, Akcye banku Union 150·—. Akcye kolei Karola Ludwika 32 ·25, Akcye kolei północnej 236·25, Akcye kolei południowej 179·—, Akcye kolei Alföld. 174·50, Akcye kolei Elżbiety 216 75, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 18·25. Akcye kolei węg północno-wschodniej 167·—, Wiedeńskie losy 131·50, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 96·7, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 101.—, Losy regulacyi Cissy 112 60, Losy tureckie 24·—, Węgierska renta 118·70, Akcye banku związkowego 144·6, Akcye banku obrotowego —·—. Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·—, Akcye kolei państwowej —·—, Rubel papierowy 1·25³/₄, Węgierskie losy 123·75, Marka niemiecka —·—. Usposobienie chwiejne.

Wiedeń, 10 październ. 1881, godz. 5 min. 15. Akcye kredytowe —·—, Anglo-Austryackie —·—, Unionsbank —·—, Kolei Karola Ludwika —·—, Południowa —·—, Renta papierowa —· , Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z r. 1860 —·—, Napoleondor —·—, Rubel papierowy —·—. Usposobienie —.

Wiedeń, 11 października 1881, godz. 10 m. 40. Akcye kredytowe 366·50, Anglo-Austr. 15·—, Akcye banku Union 149·20, Kolej Karola Lud. 324·50, Południowa 172.25, Renta papierowa ·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny — —, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9·36¹/₂, Rubel papierowy 1·26 Usposobienie słabe.

Telegramy zbożowe z d. 10 październ. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogr. 12.50 do 13· zł., żyto 9·40 do 9·80 zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita pr. 10.000 liter procent 37·— do 37·25 zł. Buda-Peszt: Pszenica 100 kilogr. (na jesień) 12·60 do 12·63 zł., rzepak (sierpień—wrzesień) —·— do —.— zł. — Berlin: Pszenica żółta (nawrzes. paźd.). 234·— m., żyto —·— m., spirytus 56·80 m., olej rzepakowy 53·40 m., — Szczecin: Pszenica —·—, rzepik —.—. — Paryż: mąki 159 kilogr. 68·90 fr., olej rzepakowy 77·— fr., spirytus —·— fr. — Wrocław: Pszenica —·—, żyto ——, owies —.—, spirusy —·—, kukurudza —.—. Kolonia: Pszenica —.—.

Odpowiedzialny redaktor: **Władysław Łoziński**.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

z dnia 11 października 1881 o godzinie 7 rano.

Barometr 736.67mm. Psychrometr suchy + 7.6°C. Psychrometr wilgotny + 7.1°C. Prężność pary 7.2mm. Wilgoć 93%. Zachmurzenie 7. Wiatr W1. Ozon 4

Temperatura powietrza + 6.°R.

Barometr opada.

Stan barometru nad poziom morza 762.07mm.

Przyjechali do Lwowa.

dnia 11 października 1881

Hotel George'a.

Pp. Hr. Drohojowski z Drohojowa M. Rogaliński z Grąckiej woli. A. Terlecki z Ozańska. W. Wisbek z Łodzi K. Baum z Tarnowa.

Hotel Europejski.

Pp. D. Br. Kapri z Swerynki W. Lewicki z Rudek.

Hotel Angielski.

Pp. Smalawski ze Słobody. M. Ceglecki z Koszlak.

Hotel Kuhna.

Pp. P. Kiuzi z Kiernicy. I Ostrowski z Mikołajowa. M. Pohorecki z Jaktorowa.

[Dzi]ennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Lwów dnia 10 października 1881.

	płacą	żądają
	w zł.	ct.
1. Akcye za sztukę.		
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	324 —	327 —
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	179 —	182 —
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	308 50	312 —
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	258 —	262 —
2. Listy zast. za 100 zł.		
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	101 40	102 40
„ „ „ 4 pr. w. a.	96 75	97 5
„ „ „ 5 pr. okresowe	101 40	102 40
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	102 20	103 20
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	102 80	103 80
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	102 50	104 —
3. Listy dłużne za 100 zł.		
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat	92 —	94 —
4. Obligi za 100 złr.		
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	100 60	101 60
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	102 75	104 —
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	103 —	104 —
5. Losy miasta Krakowa	19 75	22 —
„ „ Stanisławowa	24 50	26 50
6. Monety.		
Dukat holenderski	5 55	5 64
Dukat cesarski	5 56	5 65
Napoleondor	9 32	9 42
Półimperyał	9 61	9 72
Rubel rossyjski srebrny	1 50	1 65
„ „ papierowy	1 $25^1/_4$	1 $27^1/_4$
100 marek niemieckich	57 50	58 20
Srebro	99 50	100 50
Kupony w srebrze	99 25	100 25

(bez kuponu bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 6 października 1881.

1. Dług państwa:	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	76.65	76 80
luty-sierpień	76 70	76.85
Jednolity dług państwa w srebrze		
styczeń-lipiec	77 60	77.80
kwiecień-październik	77.60	77.80
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k.	123.—	123 50
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr	131.50	131 5
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	133.—	133.50
„ „ 1864 po 100 zł.	173.50	174 —
„ „ 1864 po 50 zł.	171 75	172 25
Renty Com. po 42 lir. austr.	29.50	30.—
Listy zastaw. domen państw. po 120 złr. 5 prc.	144.—	144.50
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr.	100 75	101 25
Renta papierowa 5% z. r. 1881	94.45	94 60
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	94 60	94.75
2: Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	104.50	105 50
Bukowiny	100.50	101 50
Galicyi	101 —	101.25
Niższej Austryi	105.50	106.50
Siedmiogrodu	97.—	98.—
Węgier	98 50	99 50
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit zł. 120	158 25	158.50
Inst. kred. dla handlu po 160 złr.	367.60	367.90
Niższo-austr. tow. eskomt. p 500 zł.	870 —	880.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a. 600 złr.	830.—	832 —
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. mk.	579.—	581.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. „	215.75	216 25
Kol. Preszow-Tarn. (w.c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kol. po 1000 zł. m. k.	2320.	2325 —

	płacą	żądają
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	322 —	322.50
Lwow. Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr.	179.75	180.50
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. mk.	356 50	357.—
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	165.50	166 —
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	166.75	167 25
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	100.30	100.60
„ „ „ „ premiowe po 3%	104.—	104.50
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	—.—	104.50
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	107.—	107 75
„ „ „ „ w 36 l. $5^1/_2$ pr	99.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	96.60	—.
„ „ „ „ „ po 5 proct.	101 —	101.75
„ „ „ „ „ po 5 proct w 37 latach zwrotne	101.—	101.75
Gal. banku hip. po 6 proc.	102.	102.50
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 pr.	103.50	10
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	101.10	101.30
Węg. Tow. ziem. akc. po $5^1/_2$ proc.	100.—	100.50
„ Zakł. kr. ziems. po $5^1/_2$ proc.	101.5	102.—
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	94.50	95.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w.cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	92.25	92 75
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	105.—	106.—
„ „ po 100 zł. w. a.	101.75	102 25
Kol. gal. Kar. Lud emisya z r. 1881 po $4^1/_2$ pr.	99.60	99.80
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	94.50	95.—
z r. 1867	98.60	98.90
z r. 1868	96.50	97.—
z r. 1872	95.40	95.70
Węg. gal. kol. a 200 złr 5 prc. w sr	92.80	93.10
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	179.—	179.50
Clarego po 40 zł. m. k	40 —	40 35
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	113.—	113.50

	płacą	żądają
Keglevicha po 10 zł. m. k.	16.75	—.—
Losy miasta Krakowa	21.25	22 25
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.50	24.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	40.50	41.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	38.—	39.—
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa	19.50	20.50
Salma po 40 zł. m. k.	51.—	52.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	49.50	50 —
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w.a.)	25.40	25.80
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	127.50	128.50
„ „ po 50 zł. w. a.	65.50	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	30.50	31.
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	41 50	42 —
7. Weksle (na 3 miesiące).		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark p.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	118 20	118 30
Paryż za 100 fr.	46 60	46.65.—

Kurs złota.

Dukat cesarski men.	5 62 —	5.63 —
„ pełnej wagi	5 64 —	5.66.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.36 50	9.37.—
Rossyjski imperyał	9 65.—	9.67 —
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Telegrafowany kurs wiedeński
z dnia 10 października 1881.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	76	60
„ „ „ w srebrze	77	50
Renta w złocie	94	30
Losy pożyczki z roku 1860	131	50
Akcye banku austro-węgierskiego	830	—
„ „ kredytowego	369	—
Londyn	118	35
Srebro	—	—
Napoleondor	9	$37^1/_2$
Dukat cesarski men.	5	61
100 marek niemieckich	57	80

Dziennik Urzędowy.

L. 14111. **Ogłoszenie licytacyi.** (7004 1—3)

Celem wydzierżawienia poboru podatku komsumcyjnego od mięsa, tudzież wina i moszczu w okręgach dzierżawnych niżej poszczególnionych na czas od 1 stycznia do końca grudnia 1882 lub też do końca grudnia 1883 lub 1884 odbędzie się w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Samborze w dniach niżej oznaczonych publiczna licytacya.

Ceny wywołania rocznego czynszu są niżej wyrażone:

Wadyum składać się mające wynosi 10 prc. ceny wywołania.

Oferty pisemne zaopatrzone w wadyum winny być wniesione do godziny rozpoczęcia licytacyi dotyczącego przedmiotu dzierżawy do rąk naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Samborze.

Bliższe warunki licytacyi mogą być przejrzane w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Samborze i w nadzorach straży skarbowej w Samborze, Stryju i w Drohobyczu.

Liczba porządkowa	Okręg dzierżawny	Klasa taryfy	Cena wywołania rocznego czynszu				Licytacya odbędzie się od godziny 8mej rano do 2giej po południu w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Samborze.
			od mięsa		od wina		
			zł.	ct.	zł.	ct.	
1.	Drohobycz				1921	20	26 października 1881
2.	Stryj	II	12476	81			27 października 1881

C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu
Sambor dnia 1 października 1881.

(7156 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 6444. C. k. Sąd powiatowy w Kozowie podaje do wiadomości, że na prośbę Dyrekcyi Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie i zaspokojenie resztującej pożyczki w kwocie 78 zł. 90 ct. w. a. z pn. sprzedaż realności egzekuta Hnata Burbyły w Wybudowie pod N. D. 44 rep. 58—90 zastawnie opisana, dotąd ciała tabularnego nie stanowiąca, w drodze przymusowej licytacyi w terminach 21 października, 22 listopada i 23 grudnia 1881, każdym razem o 9 godzinie przed południem w c. k. Sądzie powiatowym w Kozowie przedsięwziętą będzie.

Cena wywołania stanowi wartość szacunkowa tej realności w sumie 700 zł. a. w.

Każdy chęć kupienia mający winien jest do rąk c. k. komisyi licytacyjnej złożyć wadyum w kwocie 70 zł. a. w., reszta warunków licytacyjnych mogą być każdego czasu w zwykłych godzinach urzędowych w tutejszej registraturze sądowej przejrzane.

C. k. Sąd powiatowy.
Kozowa 15 czerwca 1881.

(7059 1—3) **Edykt.**

L. 12175 C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości że celem ściągnięcia sumy 92 zł 800 zł. i 320 zł. w. a. z pn. na rzecz małoletnich Michała i Karola Burka przeciw Taube Katz odbedzie sie dnia 11 listopada 1881 o godzinie 20 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności dłużniczki Taube Katz w Tarnopolu pod Nr. 31 położonej. Cena wywołania 956 zł. $69^1/_2$ ct. w. a Wadyum 48 zł w. a.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu. Dla wierzycieli którzyby po 30 września 1880 prawa zastawu uzyskali lub ktorym by uchwała względem dozwolenia licytacyi z jakiego kolwiek powodu doręczoną być nie mogła ustanowiono kuratorem ad actum p. adw. Dr H[...]witza

Tarnopol dnia 12 września 1881.

(7136) **Ogłoszenie.** L. 7455.

Komisya hypoteczna c. k. sądu powiatowego w Sanoku ogłasza, że dochodzenia miejscowe celem założenia ksiąg gruntowych w gminie katastralnej Łodzina z dniem 19 października 1881 rozpoczyna.

Każden mający interes w zbadaniu stosunków własności i posiadania może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub ochrony praw swoich za stósowne uzna.

Sanok dnia 1 października 1881.

(7146) **Ogłoszenie.**

L 4215. C. k. sąd powiatowy w Krakowcu oznajmia że dochodzenia celem założenia księgi hypotecznej dla gminy katastralnej Wulka Żmijowska na miejscu w Wulce Żmijowskiej dnia 1 października 1881 rozpocznie.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.

C k. sąd powiatowy
Krakowiec 7 września 1881.

(7145) **Ogłoszenie.**

L. 263. C. k. sąd powiatowy w Jarosławiu zawiadamia, iż dochodzenia miejscowe celem założenia księgi hypotecznej w gminie katastralnej Tuczempy dnia 17 października 1881 rozpoczyna.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych

Jarosław dnia 6 października 1881

(7133 1—3 **Edykt.**

L 20437. C. k. sąd powiatowy w Drohobyczu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 1200 zł. w. a. z pn przymusowa sprzedaż realności pod lk 286 now 215 star. na Zagr. miej. w Drohobyczu położonej, dłużnika śp. Krzysztofa Piroszki a właściwie tegoż oświadczonych spadkobierców własnej, tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz gminy miasta Drohobycza dnia 24 października 1881, 28 listopada 1881 i 28 grudnia 1881 każdym razem o godzinie 10 rano w B. Nr. 5 z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 10186 zł. 91 ct. w. a. lub wyżej takowej, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny szacunkowej.

Wadyum wynosi 10% ceny szacunkowej. Resztę warunków jakoteż akt ocenienia i wyciąg tabularny przejrzeć można w tus. registraturze.

O czem się strony i wszystkich tych wierzycieli, którzyby dopiero po dniu 16 kwietnia 1881 jako dniu wydania wyciągu tabularnego prawo hypoteki na sprzedać sie mającej realności nabyli, lub którymby z jakiego bądź powodu uchwała licytacyę zawierająca lub późniejsze uchwały doręczone być nie mogły zawiadamia.

Drohobycz dnia 19 września 1881

(6921) **Erkenntnisse.**

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr. 77 der Zeitschrift „Oesterreichisch-ungarische Wehrzeitung“ ddo Wien, 24. September 1881 unter dem Titel „Der Fahneneid“ enthaltenen Aufsatzes das Vergehen nach § 300 und das Verbrechen nach § 65 a St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 26. September 1881.
Schwaiger m. p.
Dr. Burckhard m. p

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr. 39 der Zeitschrift „Figaro“ ddo 24. September 1881 unter der Aufschrift „Die Schlußmanöver des Grafen Taaffe“ enthaltenen Aufsatzes das Vergehen nach § 300 St. G., ferner des ebenda unter der Aufschrift „Byzantinismus“ enthaltenen Aufsatzes das Verbrechen nach § 64 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen

Wien, am 26 September 1881.
Schwaiger m. p.
Dr. Burckhard m. p

Das k. k Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 14., 15. und 16. September 1881, ZZ 26025, 26114, 26221 und 26531, die Weiterverbreitung folgender Zeitschriften verboten:

„Kolinske noviny“ Nr. 70 vom 7. September 1881 wegen des Artikels „Amtsaifr ceskobrodskeho okresniho hejtmana na Lipanech“ nach § 65 a St. G. und Art. II des Gesetzes vom 17. December 1862, R. G. Bl 8 ex 1863, dann nach § 300 St. G;

„Freiheit“ Nr. 31 ddo London, 30. Juli 1881 wegen der Artikel „Zur insurrectionellen Thätigkeit“, „Conspirirt“, „Das Königthum in Theorie und Praxis“, „Belagerungszustand über Deutschland“, „Congreß-Bericht“ und „Irland“ nach den §§ 58 b, c, 59 c, 65 a und 305 St. G.;

„Arbeiterfreund“ Nr. 17 vom 8 September 1881 wegen der beiden ersten Absätze von „Die todte Saison“ bis „hier zu treffen“ in der Rubrik „Socialpolitische Rundschau“ nach § 300 St. G. und Art. III. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. 8 ex 1863:

„Budoucnost“ Nr. 17 vom 14. September 1881 wegen des Feuilletonartikels „Demokratickaslavnost na Lipanech“ nach § 302 St. G, dann wegen des Artikels „Nihilismus na Rusi“ nach § 305 St. G.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Laibach hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 17. September 1881, Z. 9367, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Slovenski Narod“ Nr 208 vom 14 September 1881 wegen des Artikels „V Ljubljani 13 septembra“ nach § 300 St. G verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Roveredo hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 19 September 1881 die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Il Benaco“ Nr. 12 vom 18 September 1881 wegen des Artikels „Da Riva a Campiglio“ nach § 65 a St. G verboten.

Der k. k. Gerichtshof I. Instanz in Spalato hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 16 September 1881 Z. 4283, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „L'Avenir“ Nr. 103 vom 14. September 1881 wegen der Artikel „Arbitrii“ und „Il fatti dell' altro jeri“ nach § 300 St. G. verboten.

(7160) **Edykt.**

L. 24265. C. k. sąd powiatowy w Drohobyczu podaje do powszechnej wiadomości, że dochodzenia miejscowe celem założenia kolejowej księgi gruntowej dla posiadłości c. k. kolei Dniestrzańskiej prowadzącej w kierunku z Chyrowa do Stryja z odnogą do Borysławia w obrębie gmin katastralnych: Wola jakubowa, Rychcice, Michałowice, Drohobycz, Raniowice, Kołpiec, Bolechowce, Gaje wyżne, Dereżyce, Modrycz, Tustanowice, Hubicze, i Borysław do okręgu c. k. sądu powiatowego w Drohobyczu należących już przeprowadzone zostało i że protokół dochodzenia, spisy posiadłości i kopie map katastralnych w sądzie do powszechnego przejrzenia złożone zostały.

Każdy ktoby sie czuł pokrzywdzonym żądaniem c. k. kolei Dniestrańskiej wciągnięcia gruntów kolejowych do wykazu gruntowej księgi kolejowej winien swe pretensye najdalej do 1 grudnia 1881 do sądu tutejszego tem pewniej zgłosić, ileża po upływie tego terminu żadne zarzuty przyjęte nie będą.

Termin powyższy nie może być ani przedłużony, ani też w razie uchybienia do stanu pierwotnego przywrócony.

C. k. sąd powiatowy
Drohobycz dnia 9 października 1881.

(7113 2—3) **Ogłoszenie.**

L. 16481. Jan Marynowski ma z urzędu notaryalnego w Wiśniczu 10go października 1881 ustąpić zaś 11 października 1881 urząd notaryalny w Nowym Sączu objąć.

Z Rady c. k. Sądu krajowego wyższego
Kraków 6 października 1881.

(7034 2—3) **Edykt.**

L 41728. C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że do tegoż sądu dnia 17 września 1881 do l. 41728 wniósł Karol Ostoja Słoński przeciw Zofii Słońskiej pozew o ekstabulacyę sumy 300 zł., ze stanu biernego realności pod l k. 70 ¼ we Lwowie, na który to pozew wyznaczono termin dziewięćdziesięciodniowy do wniesienia pisemnej obrony.

Gdy miejsce pobytu pozwanej Zofii Słońskiej nie jest wiadome, został dla niej adwokat dr. Rogalski kuratorem, a tegoż zastępcą adwokat dr. Bodek mianowany.

Wzywa się zatem Zofię Słońską, aby do swojej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczyła lub też innego zastępcę sobie obrała i tegoż sądowi wymieniła, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sama sobie przypisze.

Lwów dnia 24 września 1881.

(7121 2—3) **Edykt.**

L. 9986. C. k. sąd powiatowy w Sanoku ogłasza, że w sądzie tutejszym odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod lk. 28 w Pisarowcach położonej, wykazem hipotecznym l. 74 objętej, wedle karty B. poz. 1 dłużnika Jędrzeja Poszdzkiego Grzebienia własnej.

Do licytacyi tej wyznaczono termina na 11 października, 14 listopada i 15 grudnia 1881 zawsze o godzinie 10 rano.

Cena wywołania wynosi 320 zł. w. a.
Wadyum 32 zł.

Resztę warunków, wyciąg tabularny i akt oszacowania można przeglądnąć w tutejszym sądzie.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu 4 listopada 1880 na rzeczonej realności prawo zastawu uzyskali, lub którymby z jakiejkolwiek przyczyny rezolucyę licytacyjną doręczyć nie było można, ustanawia się kuratora w osobie pana Teofila Lewickiego c. k. notaryusza w Sanoku.

Sanok dnia 29 grudnia 1880.

(7151 2—3) **Konkurs.**

L. 348 Przy c. k. galicyjskiej Dyrekcyi lasów i domen państwowych we Lwowie jest do obsadzenia posada:

1. c. k. asystenta rachunkowego w XI klasie rangi z roczną płacą 600 zł., wraz z legalnym dodatkiem aktywalnym i ewentualnie

2 posada praktykanta rachunkowego z rocznem adjutum 300 zł.

Odpowiednio udokumentowane podania wnieść należy w drodze przepisanej do 1go listopada 1881, do Prezydyum c. k. Dyrekcyi lasów i domen we Lwowie.

Prezydyum c. k. Dyrekcyi lasów i domen
Lwów dnia 8 października 1881.

(7110 2—3) **Edykt.**

L 4890. W dalszym wykonaniu prawomocnej uchwały c. k. sądu krajowego w Krakowie z dnia 20 września 1878 l. 25034 i tusądowej uchwały z dnia 23 września 1880 l. 9053 rozpisuje się w celu ściągnięcia wierzytelności galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w sumie 5000 zł. i 3000 zł. w. a. z pn. przymusową sprzedaż w drodze jawnego przetargu realności pod l. top. 1490/2480 w Dolinie położonej, ciało tabularne stanowiącej Michała Koładzina własnej, która w jednym terminie dnia 20 października 1881 o godz. 10 rano w tusądowym gmachu pod warunkami w rezolucyi z dnia 2 marca 1879 l. 10526 podanemi w gazecie urzędowej z dnia 15 maja 1879 ogłoszonemi, z tem dołożeniem się odbędzie że na powyższym terminie rzeczona realność także i niżej ceny szacunkowej za jaką bądź cenę sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa i wywołania 10500 zł.
Wadyum 1500 zł.

Reszta warunków do przejrzenia w registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego
Dolina 2 sierpnia 1881.

(7011 2—3) **Ogłoszenie.**

L 4368 Dnia 11 listopada, 12 grudnia 1881 i 12 stycznia 1882 każdym razem o godz. 10 rano, odbędzie się przymusowa sprzedaż realności l. k. 33 w Żółkowie wykazem hipotecznem 19 objętej. Cena wywołania 200 zł., wadyum 20 zł.

Warunki licytacyjne w registraturze do przejrzenia.

C. k. Sąd powiatowy
Jasło dnia 7 stycznia 1881.

(7097 2—3) **Edykt.**

L. 2465. C. k. Sąd powiatowy w Wiśniowczyku w sprawie galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie przeciw Tymkowi Michalskiemu pto. 1100 zł. w. a. z pn., przedsięweźmie przymusową publiczną licytacyę realności włościańskiej pod l. k. 95 rep. 86 l. wyk. hip. 194 w Hajworonce w dniach 20 października, 22 listopada i 20 grudnia 1881, każdym razem o godzinie 10 przed południem w zabudowaniu sądowem.

Cena wywołania 2100 zł., wadyum 210 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Wiśniowczyk dnia 5 sierpnia 1881.

(7109 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 5544. C. k. Sąd powiatowy m. del. w Złoczowie podaje do wiadomości, że w sprawie Harasyma Krechowiec, Łucia Krechowiec i Danyły Czepak przeciw Demkowi Kupin o 345 zł., 387 zł. i 304 zł. w. a. z pn. odbędzie się w ts. gmachu w d. 12go października, 9 listopada i 29 listopada 1881, publiczna egzekucyjna sprzedaż realności pod l. 90 w Snowiczu położonej Demka Kupin własnej.

Cena szacunkowa 820 zł., poręczne 82 zł. w. a.

Złoczów dnia 22 sierpnia 1881.

(7083 2—3) **Edykt.**

L. 2834. W dniach 18 listopada, 20 grudnia 1881 23 stycznia 1882 o 10 godzinie przed południem, odbędzie się w sądzie tutejszym licytacya części składowych realności w Busku w powiecie Kamioneckim na przedmieściu Wolanach pod Nk. 44 położonej, w protokole z 23 lipca 1875 dod. 6058 poz. I. 5 i II 1, 2. 3, 4, opisanych na zaspokojenie sumy 200 zł. w, a. z pn. na rzecz Chaji Perli Danzgerzowej.

Cena wywołania 510 zł. w. a. wadyum 10 prc.

Protokół opisania, oszacowania uchwałą z 4 września 1879 dol. 3669, dotyczącą uwolniania reszty części składowych z pod prawa zastawu i resztę warunków licytacyjnych można w t. s. registraturze przejrzeć lub odpisać.

Z c. k. sądu powiatowego
Busk 1 sierpnia 1881.

(7091 2—3) **Edykt.**

L, 10779. W dniach 2go listopada 1881 5go grudnia 1881 i 10go stycznia 1882 o godź. 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod Nk. 26 wyk. hip. 5 w Maksymowicach położonej, ciało tabularne stanowiącej w sprawie c. k. uprz. zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Demkowi Bednarz nazaspokojenie zaległych trzech r. t po 29 zł. i 25 ct. i resztującego kapitału pto. 432 zł. 95 cent. z p. n.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 800 zł. w. a.

Wadyum 80 zł.

Na pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania, na trzecim terminie nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warnków licytacyjnych wolno w tutejszosądowej registreturze przejrzeć.

Z c. k. Sądu powiatowego miejs. deleg
Sambor dnia 15 sierpnia 1881.

(7045 2—3) L. 47328.

Ogłoszenie konkursu.

Celem nadania trzech stypendyów z fundacyi imienia ś. p. Stanisława Ładuńskiego ogłasza się niniejszym konkurs.

Każde z powyższych stypendyów wynosi rocznie 40 dukatów holenderskich i wypłacnie będzie w dwóch równych ratach, bądź w złocie, bądź też w notach bankowych według lwowskiego kursu dukatów holenderskich, a to w ten sposób, iż każda pierwsza półroczna rata obliczona będzie według kursu dukatów z poprzedzającego wypłatę dnia 8 sierpnia, zaś każda druga rata według kursu z poprzedzającego dnia 8 lutego.

O stypendya te ubiegać się może każdy młodzieniec rzymsko lub grecko katolickiej religii, w kraju tutejszym urodzony i zamieszkały, ubogich lub tylko niezamożnych rodziców, który do szkół gimnazyalnych, uniwersyteckich, realnych lub technicznych uczęszcza i dobre postępy w naukach i zachowaniu się robi. Pierwszeństwo służy kandydatom, którzy ród swój wywodzą od fundatora ś. p. Stanisława Ładuńskiego, lub też z familii Bujnowskich, czy to po mieczu, czy po kądzieli, chociażby nawet w dalszej linii.

Kandydaci winni wnieść podania swoje za pośrednictwem zakładu do którego na nauki uczęszczają, do Wydziału krajowego najpóźniej do 15 listopada b. r., i załączyć metrykę chrztu i świadectwo ubóstwa, tudzież ostatnie świadectwo szkolne, ci zaś, którzy według tego co wyżej powiedziano, nniemają mieć pierwszeństwo do stypendyów z niniejszej fundacyi, winni rownież w tym kierunku zupełne dowody przedstawić.

Z Wydziału krajowego
Kr. Galicyi i Lodom. z W. Ks. Krakowskiem.
We Lwowie dnia 30 września 1881.

(7040 2—3) **Edykt.**

L 42355. C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że w sprawie egzekucyjnej Jana Ważnego przeciw Albertowi Rollhäusserowi pto. 300 zł. w. a. z pn., wydanym został na prośbę Jana Ważnego nakaz zapłaty na dniu 30 lipca 1881 l 34223 dla Alberta Rollhäussera przeznaczony. Ponieważ miejsce zamieszkania i życia Alberta Rollhäusera jest niewiadomem, tedy na prośbę Jana Ważnego mianujemy równocześnie dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Alberta Rollhäusera kuratora w osobie adwokata dra Berlinera z substytucyą adwokata dra Sokala, a zarządzając doręczenie ts. uchwały z 30 lipca 1881 l. 34223 i dalszych w tej sprawie uchwał temuż kuratorowi, zawiadamiamy o tem Alberta Rollhäusera przez niniejszy edykt.

Z c. k Sądu krajowego jako handlowego
Lwów 24 września 1881.

(7088 1—3) **Edykt.**

L. 10439 W dniach 2 listopada 1881, 5 grudnia 1881 i 10 stycz. 1882 o godz. 10 rano, odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod nr. k. 8 wykhip 108 i 109 w Mistkowicach położonej ciało tabularne stanowiącej w sprawie c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Wasylowi i Pańkowi Szewczykom pto 200 zł. względnie 196 zł. w. a. z pn.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 1000 zł. a. w. wadyum 100 zł. a. w.

Na pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania na trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzię.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszosądowej registraturze przejrzeć.

Z c. k. Sądu powiatowego miejs. deleg.
Sambor dnia 15 sierpnia 1881.

(7090 1—3) **Edykt.**

L 8891. Dnia 3 listopada 1881 o godz. 10 rano, odbędzie się w tutejszym Sądzie przymusowa publiczna sprzedaż po jednej połowie realności pod l. k. 4 sub. rep. 5 w Burczycach starych położonej, ciała tabularnego niestanowiącej w sprawie c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego, przeciw Dmytrowi Czuchrajowi i masie leżącej ś. p. Maryi Szewczyk pto 407 zł. 90 ct. w. a. z pn.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi po 500 zł. za każdą połowę realności, wadyum po 25 zł. za każdą połowę.

Na powyższym terminie każda połowa realności nawet poniżej ceny wywołania sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszosądowej registraturze przejrzeć.

C. k. miej. deleg. Sąd powiatowy.
Sambor dnia 6 sierpnia 1881

(7082 3—3) **Edykt.**

L 3474. W dniach 19 października, 21 listopada i 20 grudnia 1881 każdym razem o godzinie 11 przed południem przedsięweźmie sąd licytacyę realności l 43 w Rosochaczu położonej, Fedora Pyłypczaka własnej, na zaspokojenie pretensyi c. k. uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w ilości 91 zł. 52 ct. w. a. z pn.

Cena wywołania 200 zł. w. a., wadyum 10 prc.

Resztę warunków, akt opisania i oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze. C. k. Sąd powiatowy
Borynia 28 sierpnia 1881.

(6791) **Erkenntnisse.**

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr. 3484 der Zeitschrift „Deutsche Zeitung" (Abendausgabe) ddo 15 September 1881, unter der Aufschrift „Politische Rundschau" enthaltenen Artikels in der Stelle von seinem Beginne bis „— zu versöhnen" das Vergehen nach § 300 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 19 September 1881.
Schwaiger m p
Dr. Burckhard m. p.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr. 6125 der Zeitschrift „Neue freie Presse". Morgenblatt ddo 16 September 1881, unter der Aufschrift „Wien, 15 September" enthaltenen Artikels das Vergehen nach § 300 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 19 September 1881.
Schwaiger m. p.
Dr. Burckhard m. p.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht als Preßgericht zu Wien hat auf Antrag der k k Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr 255 der Zeitchrift „Constitutionelle Vorstadt-Zeitung" ddo. 16 September 1881 unter der Aufschrift „Der Mann von Königrätz" enthaltenen Artikels in seinem ganzen Umfange, des ebenda unter der Aufschrift „Aus der Geschäftswelt, Verwaltungsgerichtshof und Börse" enthaltenen Artikels in der Stelle vom Beginne bis „— zu lachen" das Vergehen nach § 300 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St P O das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen

Wien, am 19 September 1881.
Schwaiger m p.
Dr. Burckhard m. p

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 9 und 11 September 1881, ZZ 25586 und 25827, die Weiterverbreitung folgender Zeitschriften verboten:

„Montags-Revue aus Böhmen" Nr. 36 vom 5 September 1881 wegen des Leitartikels „Prag, 4 September" nach § 65 a St G.;

„Freiheit" Nr. 31 ddo London, 6 August 1881 wegen der Artikel „An die ehrlichen Leute", „Die Revolutionen" und „Congreß-Berichte" nach §§ 58 c und 59 c St. G., dann wegen des Artikels „Treue zur Krone contra Treue zur Nation" nach § 65 St. G, endlich wegen des Artikels „Der Mammon" nach § 305 St. G.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Triest hat auf Antrag der k k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 1 und 10 September 1881, ZZ. 6613/676 und 6788/686, die Weiterverbreitung der Zeitschrift:

„L'Alba" Nr. 2 vom 27 August 1881 wegen des Artikels „Le nostre scuole" nach § 300 St. G, ferner der Zeitschrift

„L'Eco del popolo" Nr. 13 vom 3. September 1881 wegen des Artikels „Scuole italiane o tedesche", sowie wegen des Artikels „Nostra corrizpondenza" nach § 65 a St. G. verboten

---

(6792) **Erkenntnisse.**

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht in Strafsachen zu Wien hat auf Antrag der k. k. Staatsanwalschaft erkannt, das der Inhalt der Druckschrift „Die Juden als Menschen und Bürger in socialer und religiöser Bedeutung. Von Austriacus. Wien 1881, in Commision bei Leopold Ficht Buchdruckerei von A. Keiß" in seinem ganzen Umfange und insbesondere in den Stellen von „Solche Menschen ohne Vaterland —" (S. 5) bis „— für den Galgen reif —" (S. 10), von „— der weiß — gelernt haben" und von „der Erstere ist er noch —" (S. 11) bis „— dummer Goi", von „— In Oesterreich aber —" (S. 11) bis „ohne Gefühl für sich ausbeitet" (S 12), von „Haben es die Juden —" (S. 14) bis „— Taschen der Juden geleitet wurde" (S. 15), von „Auch sagt man —" (S. 16) bis „Juden unter sich duldet", von „wenn nun —" bis „— selbst Atheist wird" (S. 19, von „— da kein anderes Volk —" bis „Zeitlichkeit einkleidet", sodann von „Aus dieser göttlichen Offenbarung —" (S 21) bis „— Parasit leben —" (S 30) das Vergehen nach § 302 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P O das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 29 September 1881.
Schwaiger m p.
Dr. Burckhard m. p.

Das k. k. Landes- als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k k Staatsanwaltschaft mit den Erkentnissen vom 7 und 9 September 1881, ZZ. 25298, 25299 und 25587, die Weiterverbreitung folgender Zeitschriften verboten:

„Brandyske nov ny" Nr 9 vom 1 September 1881 wegen des Artikels „Novy prispevek k objasneni mistnich pomeru" nach den §§ 491 und 493 St. G. und nach Art. V des Gesetzes vom 17 December 1862, R. G. B. 8 ex 1863;

„Cech" Nr. 200 vom 3 September 1881 wegen des Artikels „Z okresu sedicanskeho" nach den §§ 487, 491 und 493 St. G und nach Art V des Gesetzes vom 17 December 1862, R. G. B. 8 ex 1863;

„Svobodny obcan" Nr. 36 vom 3 September 1881 wegen des Artikels „Jen vlastni silou ku predu!" nach § 65 a St. G.

Das k. k. mähr.-schles. Oberlandesgericht in Brünn hat auf Antrag und über Beschwerde der k. k. Staatsanwaltschaft gegen die Entscheidung des k. k. Landesgerichtes in Brünn vom 15 August 1881, Z. 11655, mit dem Erkenntnisse vom 31 August 1881, Z. 9014, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Moravska orlice" Nr 183 vom 13 August 1881 wegen des Artikels „Zide a upadek prumyslu" nach § 302 St G verboten

---

Das k. k. Landesgericht in Brün hat auf Antrag der k k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 16 September 1881, Z. 13332, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Brüner Beobachter" Nr. 18 vom 15 September 1881 wegen des Arikels „Die Humanität eines Juden" nach § 302 St G verboten.

Das k. k Landesgericht als Preßgericht in Klagenfurt hat auf Antrag der k k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 9 September 1881 Z 11632, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Freie Stimmen" Nr 10 vom 1 September 1881 wegen des Artikels „Handelskammer-Sitzung vom 29 August" nach § 300 St. G. verboten.

(6749 3—3) **E d y k t.**

L. 14708. Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekty nowych ksiąg gruntowych dla gmin katastralnych następujących:

Burzyn, Garbek i Golanka, w okręgu sądu powiatowego w Tuchowie;

Pustynia z miejscowościami Kandzierz i Kozłów, w okręgu sądu powiatowego w Dębicy;

Błonie, w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Tarnowie;

Żelaźnikowa, w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Nowym Sączu;

Maciejowa, w okręgu sądu powiatowego w Krynicy;

Konieczkowa, w okręgu sądu powiatowego w Strzyżowie;

Tarnogóra i Rasławice, w okręgu sądu powiatowego w Nisku;

Poznachowice dolne, Poznachowice górne, Winiary z miejscowościami Hańsko i Rudnik, w okręgu sądu powiatowego w Dobczycach;

Rzegocina, w okręgu sądu powiatowego w Wiśniczu;

Sopotnia wielka, w okręgu sądu powiatowego w Zywcu;

Marciukowice, Przybysławice, Zabawa z osadami Zdarzec i Podwale, Biskupie i Zdrocheć, w okręgu sądu powiatowego w Radłowie;

Miasto Sokołow, w okręgu sądu powiatowego w Sokołowie;

Mszalnica, w okręgu sądu powiatowego w Grybowie;

Klecie, w okręgu sądu powiatowego w Brzostku, położonych, według ustawy krajowej z 20 marca 1874 l 29 Dz. ust. kraj. wygotowane za nowe księgi gruntowe, poczynając od dnia 26 września 1881 uważane będą, a od tegoż dnia wolno takowe przeglądnąć w tym sądzie powiatowym, w którego okręgu dotycząca gmina katastralna jest położoną, jak również, że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności, czy zastawu, czy jakiebądź inne prawa hipoteczne, odnoszące się do nieruchomości księgą gruntową objętej, jedynie przez wpisanie do tej księgi mogą być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionych ksiąg gruntowych, sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tych nowych ksiąg gruntowych nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana, przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenie ciał hipotecznych, lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała;

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych ksiąg gruntowych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te księgi lub do ich części jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzywiotnione, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowych ksiąg gruntownych tamże wpisane nie zostały, aby z temi prawami zgłosili się do sądu powiatowego, w którego okręgu dotycząca gmina katastralna jest położoną, najdalej do dnia 30 listopada 1882, gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w nowych księgach gruntowych zamieszczonych a niezaprzeczonych, w dobrej wierze nabyły.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedyńczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go do pierwotnego stanu przywróconym; a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo już było zapisane w dawniejszych księgach hipotecznych, w miejsce których nowe księgi gruntowe wstępują, było wiadome z jakiej rezolucyi sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia, w skutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.

Kraków dnia 31 sierpnia 1881.

(7041) **Ogłoszenie.**

L. 38907. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że firma „Izak Kurzer“ dzierżawca propinacyi i młyna w Wulce-mazowieckiej, w rejestr handlowy dla firm pojedyńczych, dnia 28 sierpnia została wpisaną i przy niej uwidoczniono, że właściciel tej firmy Izak Kurzer takową swym imieniem i nazwiskiem podpisywać będzie.

Lwów 3 września 1881

(7167) **Ogłoszenie.**

L. 4990. C. k. sąd powiatowy w Niżankowicach ogłasza, że dochodzenia miejscowe w sprawie zakładania księgi gruntowej dla gminy katastralnej Witoszyńce z dniem 19 października 1881 się rozpoczną.

Każdy kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania może przed dochodzeniami kierującym się zgłosić i wszystko przytoczyć co dla wyjaśnienia lub obrony swych praw za stosowne uzna.

Niżankowice dnia 6 paźdz, 1881.

(7155 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 6009. C. k. Sąd powiatowy w Kozowie podaje do wiadomości, że na prośbę Dyrekcyi Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie na zaspokojenie zaciągniętych 15 rat z pożyczki po 3 zł. a. w. i resztującego kapitału 22 zł. 46 c. a. w. z pn. przymusowa sprzedaż realności egzekutów Mikołaja i Dońki Kutnych w Wybudowie pod N. D. 25 N. Rep. 4067 zastawnie opisana, ciała tabularnego nie stanowiąca w drodze licytacyi w terminach 21 października 1881, 22 listopada 1881 i 23 grudnia 1881 tu w c. k. Sądzie powiatowym każdym razem o 9 godz. rano przedsięwziętą będzie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa tej realności 600 zł. a. w.

Każdy chęć kupienia mający, winien do rąk komisyi licytacyjnej złożyć wadyum w gotówce w kwocie 60 zł. a. w.

Resztę warunków licytacyjnych można każdego dnia w zwykłych urzędowych godzinach w registraturze Sądu tutejszego przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Kozowa 27 sierpnia 1881.

(7154 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 5546. C. k. Sąd powiatowy w Kozowie podaje do wiadomości, że na podaną tu prośbę Dyrekcyi Zakładu kredytow. włościańsk. we Lwowie i zaspokojenie zaciągniętych z pożyczki 9 rat po 24 zł. a. w., oraz resztującej pożyczki w kapitale 253 zł. 74 ct. a. w. z pn. przymusowa sprzedaż realności egzekuta Fedka Żukowskiego w Wybudowie pod N. d. 67 N. rep. 89 zastawnie opisana, ciała tabularnego nie stanowiąca, w terminach 21 października, 22 listopada i 23 grudnia 1881 w c. k. Sądzie powiatowym w Kozowie, każdym razem o 9 godzinie przed południem przedsięwzięta będzie.

Cena wywołania stanowi kwotę 400 zł. a. w.

Każdy chęć kupienia mający winien jest do rąk komisyi licytacyjnej złożyć wadyum w kwocie 40 zł., resztę warunków licytacyjnych mogą być każdego czasu w urzędowych godzinach w registraturze Sądu powiatowego w Kozowie przejrzane.

C. k. Sąd powiatowy.

Kozowa 11 sierpnia 1881.

(7153 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 5545. C. k. Sąd powiatowy w Kozowie podaje do wiadomości, że na prośbę Dyrekcyi Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie i zaspokojenie zaciągniętych z pożyczki 9 rat po 18 zł. 9 ct. a. w. a 9 rat po 18 zł. a. w. i resztującego kapitału 157 zł. 77 ct. w. a. z pn., realność egzekuta Daniela Karacza w Wybudowie pod N. D. 56 N. Rep. 68 zastawnie spisana, dotąd ciała tabularnego niestanowiąca, w drodze przymusowej licytacyi w terminach 21 października 1881, 22 listopada, 1881, 23 grudnia 1881, każdym razem o 9 godz. przed południem w tutejszym c. k. Sądzie przedsięwziętą będzie.

Cena wywołania stanowi wartość szacunkowa tej realności w sumie 600 zł. a. w.

Każdy chęć kupienia mający winien jest do rąk c. k. komisyi licytacyjnej złożyć wadyum w kwocie 60 zł. a. w., resztę warunków licytacyjnych mogą być każdego czasu w zwykłych godzinach urzędowych w tutejszosądowej registraturze przejrzane.

C. k. Sąd powiatowy.

Kozowa 30 sierpnia 1881

(7152 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 4967. C. k. Sąd powiatowy Kozowa powiadamia, że na podaną tu prośbę Dyrekcyi Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie i zaspokojenie zaciągniętych 14 rat od pożyczki oraz resztującego kapitału 190 zł. 22 ct. a. w. z pn. przymusowa sprzedaż realności egzekuta Andrucha Jaremki w Wybudowie pod N. D 54 N Rep. 67 zastawnie opisana, ciała tabularnego dotąd nie stanowiąca, w terminach 21 października 1881, 22 listopada 1881, 23 grudnia 1881 tu w c. k. Sądzie powiatowym każdym razem o godz. 9 z rana w drodze licytacyi przedsięwziętą będzie.

Cenę wywołania stanowi wartość tej realności 1200 zł. a. w., każdy chęć kupienia mający winien złożyć do rąk komisyi licytacyjnej wadyum w kwocie 120 zł. a. w., resztę warunków licytacyjnych mogą być każdego dnia w zwykłych urzędowych godzinach w registraturze c. k. Sądu pow. w Kozowie przejrzane.

C. k. Sąd powiatowy.

Kozowa 30 lipca 1881

(7067 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 2648. C. k. sąd powiatowy w Starejsoli podaje niniejszym do publicznej wiadomości że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności l. 313 top. 172 w Starejsoli Dmytra i Dominiki Dobromilskich własnej, ciała tabularnego nie stanowiącej, na zaspokojenie pretensyi Samuela Jojny Freilicha w kwocie 28 zł. 48 ct. z pn. dnia 9 listopada 1881 i 12 grudnia 1881 li tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 100 zł. w. a. zas w dniu 25 stycznia 1882 i poniżej tej ceny każdym razem o godzinie 10 z rana pod warunkami które w tu sąd registraturze przejrzanemi być mogą.

Wadyum wynosi 10 zł. w. a.

Starasól 21 czerwca 1881.

(7171 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 22697. C. k. powiatowa Dyrekcya Skarbu w Tarnopolu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że licytacya podatku konsumcyjnego od mięsa i wina w okręgu dzierżawczym Mikulińce, na lata 1882, 1883 i 1884 obwieszczeniem z dnia 29 września 1881 l. 20684 na dzień 20 października 1881 rozpisana, uchyloną została.

C. k. powiatowa Dyrekcya Skarbu.

Tarnopol, dnia 7 października 1881.

(7165 1—3) **Obwieszczenie.**

L 5685 C. k. sąd powiatowy w Bóbrce w sprawie egzekucyjnej Katarzyny Jaszczur przeciw Józefowi Matys o zapłacenie 80 zł. z pn. rozpisuje przymusową sprzedaż w drodze publicznego przetargu połowy gospodarstwa włościańskiego pod lk. 12 w Podmanasterzu położonego, wykaz hyp. 79$^{1}/_{2}$ i 58$^{1}/_{4}$ objętego dłużnika Józefa Matys własnego w dwóch na dzień 20 października, 23 listopada 1881 o godz. 10 rano każdym razem w zabudowaniu tegoż sądu wyznaczonych terminach z tem, że cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 113 zł. 30 ct poręczne 11 zł. 30 ct. w. a. że powyższe gospodarstwo w tych dwóch terminach tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej sprzedanem zostanie, że dla wierzycieli, którymby uchwała sprzedaż dozwalająca doręczoną być nie mogła, lub którzyby po dniu 6 sierpnia 1881 prawo zastawu lub inne prawa rzeczowe do sprzedać się mającego gospodarstwa nabyli, kurator w osobie c. k. notaryusza pana Teofila Waydowskiego ustanowionym został, że nakoniec wyciąg hypoteczny, akt oszacowania i inne warunki w registraturze sądowej przeglądnąć, zaś o stanie tabularnym w urzędzie hypotecznym a o zaległych podatkach w c.k. urzędzie podatkowym w Bóbrce przekonać się można.

Z c. k. sądu powiatowego

w Bóbrce dnia 14 sierpnia 1881.

L. 14502 **W y k a z C.** (7105 1—3)

Wydzierżawić się mającego prawa poboru podatku konsumcyjnego od rzezi bydła i wyrębywania mięsa w niżej poszczególnionych okręgach dzierżawnych z przynależnemi do tych miejscowościam na czas od 1 stycznia 1882 do końca grudnia 1882 z prawem milczącego przedłużenia tej dzierżawy na dalsze dwa lata to jest do końca grudnia 1884 lub bezwarunkowo na trzy lata to jest od 1 stycznia 1882 do 31 grudnia 1884.

Okręg dzierżawny	Podatek konsumcyjny ma się pobierać wedle taryfy	Wydzierżawić mający się podatek konsumcyjny od	Cena wywołania czyli roczny czynsz		Wadyum ma być złożone w kwocie		Rok, miesiąc, i dzień odbyć się mającej licytacyi	Władza i miejsce, gdzie licytacya odbywać się będzie
			zł.	ct	zł	ct		
Krystynopol	III	mięsa	1605		160	50	20 października 1881 od 8 go dziny z rana do 2 godz. po południu	C. k. powiatowa Dyrekcya Skarbu w Brodach.
Sokal	III	mięsa	2921	72	292	50		

C. k. powiatowa Dyrekcya Skarbu

Brody dnia 30 września 1881.

L. 12577. **Ogłoszenie licytacyi.** (7003 1—3)

Celem wydzierżawienia poboru podatku konsumcyjnego od mięsa tudzież wina i moszczu w okręgach dzierżawnych niżej poszczególnionych na czas od 1 stycznia 1882 do końca grudnia 1882 lub też do końca grudnia 1884 z prawem wypowiedzenia, lub bezwarunkowo, odbędzie się w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie w dniu niżej oznaczonym publiczna licytacya.

Ceny wywołania rocznego czynszu są niżej wyrażone.

Wadyum składać się mające wynosi 10 prc. ceny wywołania

Oferty pisemne zaopatrzone we wadyum winny być wniesione najdalej do 24 października 1881 do godziny 2 po południu do rąk Naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie.

Bliższe warunki licytacyi mogą być przejrzane w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie lub u Nadzorców straży skarbowej.

Liczba porządkowa	Okręg dzierżawny	Podatek od mięsa	Cena wywołania rocznego czynszu od mięsa		od wina		Licytacya odbędzie się od godziny 9tej z rana do 2 po południu w c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu we Lwowie
			zł	ct	zł	ct	
1	Gródek z 47 miejscowościami	w mieście Gródku według II a w przynależnych 46 miejscowościach według III klasy taryfowej	12444	39			25go października 1881
2	Szczerzec z 28 miejscowościami	od mięsa według III	1200				
3	Winniki z 18 miejscowościami	„	1530				
4	Rozdół z 13 miejscowościami	„	2728	77			
5	Żydaczów z 23 miejscowościami	„	974				
6	Szczerzec	wino			97		
7	Kulików z 33 miejscowościami	„			8		
8	Żółkiew	„			132	65	
9	Dawidów 8 miejscowości	mięso według III.	155				26go października 1881
10	Nawarya z 25 miejscowościami	„	1255				
11	Lwów rayon z 39 miejscowościami	„	8000				
12	Chodorów et Strzeliska 50 miejscowości	„	2690				
13	Nawarya	wino			9		
14	Lwów rayon 39 miejscowości	„			600		
15	Chodorów i Brzozdowce	„			115	50	
16	Bobrka z Podhorodyszczem, Mikołajowem, Staremsiołem i Wybranówką.	wino			97	80	

C. k. powiatowa dyrekcya skarbu

Lwów dnia 28 września 1881.

(7098 3—3) **Edykt.**

L. 1512. Dnia 15 października, 19 listopada i 17 grudnia 1881 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutej zym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności nietabularnej lk. 57 rep. 94 w Bohatkowcach położonej, Dmytra Petryk, a względnie tegoż nieobjętej masy spadkowej, celem ściągnięcia sumy 50 zł. aw. z pn. na rzecz Matwija Mandzija.

Wadyum 12 zł. Warunki licytacyjne do przejrzenia w tutejsze registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Wiśniowczyk dnia 27 czerwca 1881.

(7104 3—3) **Kundmachung.**

Zl. 7063. Behufs der Ausführung des Neubaues eines Kreisgerichts und Gefangenhauses in Suczawa werden nachbezeichnete Bau-Arbeiten und Lieferungen im schriftlichen Offertwege zur Uibernahme angeboten und zwar:

1. Maurer und Handlanger-Arbeiten für welche das zu erlegende Vadium 3300 fl., und

2. Steinmetz-Arbeiten für welche das zu erlegende Vadium 230 fl. beträgt, welches Vadium vor Uiberreichung des Offertes bei dem k. k. Steueramte in Suczawa oder bei der k. k. Landeshaupt-Casse in Lemberg zu erlegen ist, und entweder in baarem Gelde oder in zur pupilarmäßigen Kapitalsanlage gesetzlich geeigneten nach dem letzten Wiener Kurse berechneten Werthpapieren oder in gehörig intabulirten und volle gesetzliche Sicherheit (§. 1374 a. b G. B) gewährender Hypotekar Instrumente (mit Ausschluß fideijussorischer Instrumente) zu bestehen hat.

Die Vergebung der Arbeiten und Lieferungen findet nach Einheitspreisen statt, welche jeder Oferent in die bei der Bauleitung des Kreisgerichts und Gefangenhaus-Baues k. k. Ingenieur Czap in Suczawa zu behebenden Kosttenberechnungs-blanquette blos mit Ziffern; in die Einheitspreis-Verzeichnisse aber mit Ziffern und Buchstaben einzustellen, und sodann den für die oferirten Arbeiten und Lieferungen nach seinen Preisen entfallenden Kostenbetrag auf Grund der Angaben in den Berechnungsblanquetten zu ermitteln hat.

Die bezüglichen Pläne, so wie die allgemeinen und speziellen Bedingungen sind bei der obenerwähnten Bauleitung in Suczawa einzusehen, wo auch die den Oferten zu Grunde zulegenden Blanquette der Arbeits-Ausweise und Einheits-Preistabellen, so wie die litografirten Bedingungen gegen Vergütung der Kosten für alle diese Behelfe zusammen 1 fl. 40 kr. entweder persönlich oder mittelst schriftlichen Ansuchens behoben werden können. Es werden Oferte sowohl auf einzelne als auch auf beide der obspezifizirten Arbeiten zusammen entgegengenommen.

Die Oferte, auf welchen von Außer die Kathegorie der offerirten Arbeiten anzugeben ist, müßen mit der gebührengemäßen Stempelmarke und mit der eigenhändigen oder handelsgerichtlich protokolirten Namensunterschrift des Offerenten versehen sein, ferners den Cassaschein über den Erlag des Vadiums, so wie die ebenfalls gehörig mit der Namensfertigung versehenen Arbeits-Ausweise und Einheitspreis-Tabellen enthalten, und wohl versiegelt bei der obbesagten Bauleitung in Suczawa bis längstens 8ten November 1881 Mittags 12 Uhr übergeben werden; auch muß jedes Offert die Erklärung enthalten, Oferent habe die allgemeinen und die auf seinen Anbot bezüglichen besonderen Bedingungen eingesehen, oder es sind diese Bedingungen zum Beweise der geschehenen Einsichtsnahme vom Offerenten zu unterschreiben und dem Offerte beizulegen.

Schließlich wird bemerkt, daß hinsichtlich der Vergebung der sonstigen Arbeiten zu dem in Rede stehenden Neubaue die Verlautbarung später erfolgen werde.

Vom k. k. Oberlandesgerichts Präsidium

Lemberg, am 4 Oktober 1881.

(6865 3—3) **Edikt.**

Zl 2713. Von k. k. Bezirksgerichte Bursztyn wird verlautbart:

1. Zur exekutiven Feilbietung der dem Hryć Sudoma vel Czorny und der m j. Oleksa, Maksym, Stefan, Maryśka, Iwan, Jawdocha und Łuć Sudoma vel Czorny gehörigen in Nastaszczan sub. CN. 7 gelegenen im Protokolle vom 17ten April 1879 Z. 3035 beschriebenen keinen Tabularkörper bildenden Realität im Zwecke der Befridigung der ersiegten Forderung des Dawid Nussen Bauer pr. 239 fl. 5 kr. N. W. werden 3 Terminen u. z. auf den 28 Oktober, auf den 28 November und auf den 28 Dezember 1881 jedesmal um 10 Uhr V. M. mit dem bestimmt, daß beim ersten und zweiten Termine diese Realität nicht unter Ausrufspreise, beim dritten hingegen um welchen immer Betrag diese Realität verkauft werden wird.

2. Zum Ausrufspreise wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerth pr. 1388 fl. aufgenommen und haben die Kauflustigen im Vadium 10 prc. hievon 138 fl. im Baaren zu Händen der Lizitationskomission zu erlegen, welches Vadium dem Ersteher in den Kaufpreis eingerechnet den übrigen Lizitanten hingegen sogleich nach abgehaltener Lizitation rückgestellt werden wird.

3. Der Ersteher ist verpflichtet binnen 30 Tagen nachdem der Lizitationsakt zu Gericht genommen sein wird den Kaufpreis abzieglich des erlegten Vadiums im Baaren zu Gericht zu erlegen, worauf demselben das Eigentums-Decret ausgefertigt und das erstandene Grundstück in den physischen Besitz übergeben werden wird.

4. Alle Steuern und Abgaben von diesem Grundstücke bis zum Tage der physischen Besitzübergabe ist aus dem Kaufpreise zu berichtigen, während die Leistung der Uibertragungsgebühr dem Ersteher obliegt.

5. Für den Fall daß der Ersteher seiner obigen Verpflichtung nicht nachkommen sollte, wird auf dessen Gefahr und Kosten diese Realität bei einem einzigen Termine um welchen immer Betrag verkauft werden.

Bursztyn 12 Juli 1881.

(7095 3—3) **Edykt.**

L. 7774. C. k. Sąd powiatowy w Brodach ogłasza, że dla pokrycia kwoty 150 zł. z pn., na rzecz masy konkursowej towarzystwa kredytowego miejskiego we Lwowie realność pod l. tab. 839 w Brodach, Jerzego Sucharowskiego własna, na trzech terminach tj 27 października, 17 listopada i 1 grudnia 1881 zawsze o godzinie 10 rano, na pierwszych 2 terminach tylko za i wyżej ceny szacunkowej, na 3cim także niżej takowej ale zawsze za cenę wszystkie długi hipoteczne pokrywającą w tutejszym sądzie sprzedaną zostanie.

Cena wywołania stanowiąca oraz cenę szacunkową wynosi 1950 zł., a wadyum 195 zł.

Na wypadek bezskutecznego upływu trzeciego terminu wyznaczono termin dla wierzycieli celem ułożenia lżejszych warunków na dzień 1 grudnia 1881 godzinę 4 po południu z tem że niestawający do większości obecnych zaliczeni zostaną.

Akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w ts. registraturze; kuratorem wierzycieli później do tabul weszłych lub niemogących być należycie zawiadomionymi ustanowiony adw. krajowy dr. Weisstein w Brodach.

Brody 11 lipca 1881.

(7089 3—3) **Edykt**

L 8228. W dniach 17 października, 17 listopada i 20 grudnia 1881 o godz. 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod Nk 19 w Burczycach starych położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, w sprawie c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Tymkowi Maznik i Katarzynie Maznik 2 sl. D mirowskiej pto 210 zł. 7 ct. w. a. z pn.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 800 zł. w. a., wadyum 80 zł. w. a.

Na pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania, na trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć.

Z c. k. Sądu powiatowego miej. deleg.

Sambor dnia 5 lipca 1881.

(7084 3—3) **Edykt**

L. 2652. C. k sąd powiatowy w Dubiecku ogłasza że w tymże odbędzie się dnia 23 listopada i 22 grudnia 1881 tudzież 23 stycznia 1882 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna publiczna sprzedaż jednej/połowy z połowy realności pod lk. 9 w Dynowie, ciała tabularnego niestanowiącej małoletnich spadkobierców Mojżesza Grinesa własnej na zaspokojenie wierzytelności firmy fabrycznej „Jana Stummera następcy“ w kwocie 80 zł. w. a. z pn.

Cena wywołania 1000 zł. w. a. wadyum 100 zł w. a.

Protokół zastawniczego opisania, ocenienia i resztę warunków sprzedaży tych części realności można przejrzeć w registraturze sądowej

Dubiecko dnia 8 sierpnia 1881.

(7093 3—3) **Edykt.**

L 4894. C k. sąd powiatowy w Bohorodczanach zawiadamia, iż celem zaspokojenia kwoty 58 zł. w a. z pn. na rzecz spadkobierców Feivela Schmerlera stosownie do edyktu z dnia 31 marca 1881 l. 2235 ustanowiony został trzeci termin licytacyjny do sprzedaży realności dłużnika Jurka Prokopowego własnej w Horocholinie pod l. 160/199 położonej na 320 zł. w. a. oszacowanej na 21 października 1881 godzinę 10 przed południem. Na tymże terminie realność ta za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną zostanie.

Wadyum w gotówce złożyć się mające wynosi 32 zł

Reszta warunków licytacyjnych i protokół zastawniczego opisania i oszacowania tej realności mogą być w tutejszym sądzie przejrzane.

Bohorodczany dnia 23 lipca 1881.

(7106 3—3) L. 30769.

Ogłoszenie konkursu.

Magistrat król. stoł. miasta Lwowa ogłasza niniejszem konkurs na jedno stypendyum po 60 zł. w. a. rocznie z fundacyi stypendyjnej Karola Kiselki.

O te stypendya ubiegać się mogą wyłącznie uczniowie płci męskiej wyznania chrześciańskiego, pilni i obyczajni, synowie ubogich rodziców, uczęszczający do trzeciej lub czwartej klasy szkoły ludowej im. św. Marcina we Lwowie i to tylko tacy, którzy nie są repetentami tych klas.

Pierwszeństwo mają sieroty urodzone i zamieszkałe w tej części przedmieścia Żółkiewskiego we Lwowie, która się rozciąga od rogatek żółkiewskiej i zamarstynowskiej, a zakreślona jest torem kolei lwowsko brodzkiej, to jest aż po ulicę zwaną „Objazd“ i ulicę „Tatarską,“ a które to sieroty ukończyły drugą klasę ludową w szkole im. św. Marcina we Lwowie.

Po nich następują nie sieroty mogące przytoczyć na poparcie swych próśb wszystkie te okoliczności, jak wyżej wzmiankowane sieroty.

Dalej następują ubiegający się uczniowie zamieszkali jedynie a nie urodzeni w wyż określonym obrębie, którzy atoli ukończyli poprzednie klasy w szkole im. św. Marcina.

Nakoniec następują ci, którzy są zamieszkali w wyż określonym obrębie, ale poprzednie klasy ukończyli w innej szkole.

Nie zamieszkali w wyż oznaczonym obrębie, chociażby byli uczniami szkoły im. św. Marcina we Lwowie, wykluczeni są stanowczo od ubiegania się o te stypendya.

Prawo nadawania tych stypendyów przysłuża obecnie fundatorowi panu Karolowi Kiselce

Pobieranie tych stypendyów ustaje z ukończeniem najwyższej klasy ludowej w szkole im. św. Marcina, utraca się zaś takowe w razie niedostatecznego postępu, nieobyczajności, lub opuszczenia szkoły.

Podania mają być zaopatrzone w następujące dokumenta:

a. metrykę urodzin i chrztu,

b. świadectwa szkolne i potwierdzenie Dyrekcyi szkoły im. św. Marcina, że proszący do tej szkoły uczęszcza,

c. świadectwo ubóstwa zatwierdzone przez dotyczącą parafię i komisaryat dzielnicy,

d. w razie sieroctwa metryka śmierci ojca, matki, lub też obojga rodziców,

e. poświadczenie komisaryatu dzielnicy że proszący mieszka w tej części przedmieścia żółkiewskiego we Lwowie, która się rozciąga od rogatek żółkiewskiej i zamarstynowskiej aż po ulicę zwaną „Objazd“ i ul. Tatarską

Podania zaopatrzone w dowody wyżej pomienione wnieść należy do Magistratu za pośrednictwem Dyrekcyi szkoły męskiej im. św. Marcina we Lwowie najdalej do dnia 30 października 1881 roku.

Od Magistratu król. stoł. miasta Lwowa

Lwów dnia 16 września 1881.

(7163 1—3) **Edykt.**

L. 16056. Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że dla gmin katastralnych:

Jasienica, w okręgu sądu powiatowego w Myślenicach;

Sierczan z miejscowością Klasno i Surówki, w okręgu sądu powiatowego w Wieliczce;

Kobierzyn, w okręgu sądu powiatowego w Skawinie;

Sporysz i Trzebinia, w okręgu sądu powiatowego w Żywcu;

Mstów, Markowizna i Raciborzany, Podgorzany czyli Pogorzany z miejscowością Smykań, Skrzydlna, Pisarzowa i Mordarka z miejscowością Szarysz, w okręgu sądu powiatowego w Limanowy;

Nieprześna, Wieruszyce, Zawada i Zonia w okręgu sądu powiatowego w Wiśniczu;

Kalna, w okręgu sądu powiatowego w Białej;

Dąbrowica z miejscowością Chrostowa w okręgu sądu powiatowego w Bochni;

Zwierzyniec, Półwsie zwierzynieckie, Wola justowska i Przegorzały, w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Krakowie;

Głogowiec, w okręgu sądu powiatowego w Przeworsku;

Biała wyżnia i Stróże wyżnie, w okręgu sądu powiatowego w Grybowie: położonych otwarto nowe księgi gruntowe, i że termin wyznaczony pierwszym edyktem z dnia 14 kwietnia 1880 l. 6223, do zgłoszenia praw rzeczowych, odnoszących się do nieruchomości wymienionemi księgami gruntowemi objętych, z dniem 31 lipca 1881 upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich, którzy przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w wyrażonych księgach uskutecznionego, w sprawach swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby swe zarzuty w czasokresie do dnia 31 maja 1882 włącznie w sądzie powiatowym, w którego okręgu dotycząca gmina jest położona zgłosili, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutku wpisów hipotecznych.

Ostrzega się przytem, iż termin powyższy niemoże być ani przedłużonym, ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym.

Kraków 21 września 1881.

(7138 1—3) **Obwieszczenie.**

L 5884. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie ogłasza, iż postanowieniem Prześwietnego Senatu dyscyplinarnego c. k. sądu krajowego wyższego w Krakowie z dnia 24 sierpnia 1881 l. 193/dyscyp. c. k. notaryusz Jan Wodecki w Przeworsku, z powodu oskarżenia go o zbrodnię nadużycia władzy urzędowej z § 105 u k. tymczasowo w urzędowaniu zawieszony został.

Rzeszów 6 października 1881

(7060 1—3) **Edykt.**

L 31652. C. k. sąd delegowany miejski dla spraw cywilnych w Krakowie ustanawia dla marnotrawcy Jana Kraja w Modlniczce małej zamieszkałego kuratora w osobie Jacentego Sikory.

Kraków 28 sierpnia 1881.

(7062 1—3) **Edykt.**

L. 24851. Krakowski sąd delegowany miejski ogłasza, iż na zaspokojenie należytości Doby Lorie 300 zł. z przynależytościami odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 22 listopada 22 grudnia 1881 i 25 stycznia 1882 godzina 10 rano egzekucyjna licytacya realności Nr. 26 w Rakowicach Jakóba Biernacika i masy spadkowej Maryanny Biernacikowej własnej pod warunkami:

Cena szacunkowa wynosi 1891 zł. 56 ct. wadyum 190 zł.

Realność ta na pierwszych dwóch terminach tylko wyżej na trzecim także niżej ceny szacunkowej może być sprzedaną.

Do ułożenia lżejszych warunków wyznacza się termin na dzień 7 lutego 1882 godzinie 10 rano.

Resztę warunków, akt szacunkowy i wyciąg hipoteczny może być przejrzany w registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych niewiadomoch lub tych, którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła ustanawia się kuratorem adw. Dr. Kaufmanna z substytucyą adw. Dr. Proppera.

Kraków 9 września 1881.

(7124) **Ogłoszenie konkursu.** (1—3)

L. 27278. C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu w Kołomyi ogłasza, że w drodze publicznej konkurencyi jest do nadania hurtowna sprzedaż tytoniu i znaczków stemplowych, połączona z kolekturą loteryjną lwowską, wiedeńską i berneńską, w Sniatynie.

Obrót tytoniu po cenie taryfowej wynosił w ostatnim roku 1880 28354 zł. 33 ct. zaś znaczków stemplowych 8188 zł. 58 ct. razem 36542 zł. 91 ct.

Przychód zaś tej hurtownej trafiki wynosił 377 zł., dochód kolektur loteryjnych po 5 prc. od sta, zaś od kolektury berneńskiej po 2 ½ prc. od sta wynosił w roku 1880 w przecięciu rocznie 245 zł. 96 ct.

Zarząd skarbowy zastrzega sobie wybór między oferentami, uwzględniając jednak najkorzystniejsze warunki dla skarbu.

Pisemne oferty, zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. i w wadyum, względem hurtowni 100 zł, względem kolektur loteryjnych w kwocie 80 zł., razem w kwocie 180 zł., można wnieść najdalej do 9 listopada 1881 do 2giej godziny po południu do c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Kołomyi.

Bliższe warunki mogą być przejrzane w c. k. powiatowej Dyrekcyi Skarbu w Kołomyi i w c. k. Nadzorach straży skarbowej okręgu skarbowego kołomyjskiego.

C. k. powiatowa Dyrekcya Skarbu.

W Kołomyi dnia 5 października 1881.

(7150 1—3) **Edykt.**

L. 5935. C. k. Sąd powiatowy w Rohatynie podaje do wiadomości, że dnia 21 października 1881, dnia 21 listopada 1881 i dnia 22 grudnia 1881 o 10 godzinie rano, odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 380 w Rohatynie, Mojżesza Stock własnej, w celu zaspokojenia pretensyi Estery Puritz w kwocie 600 zł. a. w. pod następującemi warunkami.

Cena wywołania wynosi 1138 zł. a. w. wadyum kwotę 113 zł. 80 ct. w. a.

Na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej tejże zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie, jednakowoż za taką, cenę któraby wyrównywała wszystkim pretensyom hipotecznych wierzycieli, a gdyby ta cena uzyskać się nie dała, wyznacza się zarazem do ułożenia warunków ułatwiających termin na 23 grudnia 1881 o 10 godzinie z rana, do którego strony i wierzycieli hipotecznych zawzywa się.

Dalsze warunki licytacyjne jak i extrakt tabularny przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

O czem się obie strony, c. k. prokuratoryę skarbu, c. k. zakład kredytowy włościański i wszystkich innych wierzycieli, którymby uchwała ta doręczoną być nie mogła, na ręce ustanowionego kuratora p. Teofila Witosławskiego w miejscu.

Rohatyn dnia 9 września 1881.

(7147 1—3) **Edykt**

L. 7181. C. k. sąd powiatowy w Leżajsku oznajmia, że celem zaspokojenia wierzytelności Ruchli Wang w resztującej kwocie 30 zł., dnia 13 października, 17 listopada i 22 grudnia 1881, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod Nk. 187, w Dembnie położonej, na 115 zł. oszacowanej do Jana Piwcia należącej. Zakład wynosi 11 zł. 50 ct. Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

Leżajsk, 25 sierpnia 1881.

7092 2—3) **Edykt.**

L. 9543. W dniach 2 listopada 1881 5 grudnia 1881 i 16 stycznia 1882 o godz. 10 rano odbędzie się w tutejszym Sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 9/13 w Woli baranieckiej położonej, ciała tabularnego niestanowiącej w sprawie c. k. uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Mikołajowi Łeśków vel Tymciów pto. 12 złr. 38 ct. w. a. z pn

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 350 złr. wadyum 50 złr.

Na pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania, na trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszosądowej registraturze przejrzeć.

C. k. miej. del. Sąd powiatowy.

Sambor dnia 28 sierpnia 1881.

(7075) L. 47326.

Ogłoszenie konkursu.

W celu nadania stypendyum z fundacyi śp. Franciszka Bna. Hauera, o rocznych 100 zł. ogłasza się niniejszem kankurs.

Stypendyum to przeznaczone jest dla synów galicyjskich urzędników rządowych, a ubiegać się mogą o takowe tylko uczniowie Uniwersytetu, którzy odbyli studya gimnazyalne z postępem celującym przynajmniej z kilku przedmiotów.

Prawo nadawania służy c. k. Namiestnikowi, a wypłata stypendyum trwa przez ciąg studyów uniwersyteckich a nadto jeszcze przez pół roku po ukończeniu tychże.

Kandydaci winni wnieść swe podania na ręce przełożonej władzy uniwersyteckiej, do Wydziału krajowego najpóźniej do 15 listopada r. b. i załączyć prócz metryki chrztu i świadectwa ubóstwa, również świadectwo z obu półroczy 8 klasy gimnazyalnej, świadectwo z odbytego egzeminu dojrzałości, świadectwo o postępach z nauk uniwersyteckich a wreszcie winni udowodnić, iż są synami galicyjskich urzędników rządowych.

Z Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z wiel. ks. Krakowskiem

We Lwowie dnia 30 września 1881.

(7079) L. 1500/pr.

Ogłoszenie konkursu.

W celu obsadzenia posady kontrolora przy c. k. głównym urzędzie cłowym w Brodach w X. klasie rangi z systemizowanemi poborami i z obowiązkiem złożenia kaucyi w kwocie 900 złr. w. a. rozpisuje się niniejszym konkurs.

Ubiegający się o tę posadę mają swe podania zaopatrzone w dowody złożonego z dobrym postępem egzaminu z towaroznawstwa i postępowania cłowego, jako też dokładnej znajomości języków krajowych, wnieść w przeciągu czterech tygodni do c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Brodach

Lwów dnia 20 września 1881.

C. k. kolej Dniestrzańska. Kolej Arcyksięcia Albrechta.

Obwieszczenie.

(7123) **Ważne od 15. Października 1881.** (10275)

Od dnia 15. Października 1881 r. aż do dalszego rozporządzenia ustaje kurs pociągów lokalnych Nr. 55 i Nr. 82 na przestrzeni **Stryj-Dolina kolej Arcyksięcia Albrechta**, jakoteż i pociągów mięszanych Nr. 15 i 16 na przestrzeni **Drohobycz-Stryj c. k. Kolei Dniestrzańskiej** a natomiast będą pociągi mięszane Nr. 17 i 18 od dnia **15. Października 1881** na przestrzeni **Drohobycz-Stryj** co **Niedzielę** i **Czwartek** według następnego rozkładu jazdy kursować.

Drohobycz-Stryj.			Stryj-Drohobycz.		
Kilom.	Stacye	Pociąg mięszany nr. 17 II. i III. kl.	Kilom.	Stacye	Pociąg mięszany nr. 18 II. i III. kl.
—	**Drohobycz** . . odj.	8.39 rano	—	**Stryj** . . . odj.	4. 7 popołud.
12.3	**Gaje-wyżne** . . „	9. „	14.9	**Gaje-wyżne** . . „	4.40 „
14.9	**Stryj** . . . przyj.	9.39 „	12.3	**Drohobycz** . . przyj.	5. 7 „

Wiedeń w Wrześniu 1881.

Od Dyrekcyi I. węg.-gal. kolei żelaznej Od c. k. Zarządu ruchu kolei Arcyksięcia Albrechta

jako prowadzącej ruch na c. k. kolei Dniestrzańskiej.

K. k. Dniester-Bahn. Erzherzog Albrecht-Bahn.

Kundmachung.

Giltig vom 15. Oktober 1881.

Vom 15. Oktober 1881 angefangen, werden bis auf Weiteres auf der **Erzherzog Albrecht-Bahn** die Localzüge Nr. 55 und 82 in der Strecke **Stryj-Dolina** und auf der **k. k. Dniester-Bahn** die gemischten Züge Nr. 15 und 16 in der Strecke **Drohobycz-Stryj** ausser Verkehr gesetzt, dagegen werden ab **15. Oktober 1881** zwischen **Drohobycz** und **Stryj** an jedem **Sonntage** und **Donnerstage** die gemischten Züge nr. 17 und 18 nach folgender Fahrordnung verkehren.

Drohobycz-Stryj.			Stryj-Drohobycz.		
Kilom.	Stationen	Gemischter Zug Nr. 17 II. u. III. Cl.	Kilom.	Stationen	Gemischter Zug Nr. 18 II. u. III. Cl.
—	**Drohobycz** . . Abf.	8.39 Vorm.	—	**Stryj** . . . Abf.	4. 7 Nachm.
12.3	**Gaje-wyżne** . . „	9. 8 „	14.9	**Gaje-wyżne** . . „	4.40 „
14.9	**Stryj** . . . Ank.	9.39 „	12.3	**Drohobycz** . . Ank.	5. 7 „

Wien, im October 1881.

Die Direction der I. ungar.-galiz. Eisenbahn Die k. k. Betriebs-Verwaltung der Erzherzog Albrecht-Bahn.

als betriebführende Verwaltung der k. k. Dniester-Bahn.

Ces. król. uprzyw. kolej galic. Karola Ludwika.

(7159) L. 14.642 ex 1881.

Rozpisanie konkursu

w celu obsadzenia 80 rozmaitych posad służbowych, rezerwowanych dla wysłużonych c. k. podoficerów w myśl ustawy z 19. Kwietnia 1872 Dz. p. p. Nr. 60.

Nazwa przedsiębiorstwa	Ilość posad	Oznaczenie posad według kategoryi	Z posadą połączone dochody: płaca roczna zł.	płaca roczna ct.	kwaterowe zł.	kwaterowe ct.	emolumenta	płaca dzienna zł.	płaca dzienna ct.	Wiadomości potrzebne jakoteż warunki do uzyskania posady	warunki do uzyskania poszczególnych posad: praktyka próbna i jak długa	złożenie egzaminu i z jakich przedmiotów	Podanie wnieść należy do	Oznaczenie terminu, w którym podania wnosić należy
C. k. uprzyw. gal. kolej KAROLA LUDWIKA	16	pomocników dozorcy magazynów III kl.	350	—	120 100	we Lwowie i Krakowie w innych stacyach	ubranie służbowe	strawne 0·9	—	czytanie i pisanie w polskim i niemieckim języku	praktyka próbna trwająca około 3—4 miesięcy celem wyuczenia	egzamin z dotyczącej instrukcyi służbowej	Dyrekcyi ruchu c. k. uprzyw. kolei galic. Karola Ludwika we Lwowie	4 tygodnie począwszy od 16. Października 1881
	6	konduktorów III. klasy	350	—	120 100	jak wyżej „		0·9	—					
	3	dozorców stacyi III. kl.	350	—	120 100	jak wyżej „		0·9	—					
	32	drożników IV. kl.	240	—	100 80	jak wyżej „		—	—		praktyka próbna (za dzienną zapłatą) celem wyuczenia około 3 miesięcy	egzamin z czytania, pisania, rachunków i instrukcyi		
	23	zwrotniczych IV. kl.	240	—	100 80	jak wyżej „		0·7	—					

Uwaga dla wszystkich kategoryi: kwaterowe wyznacza się w braku pomieszkań.

Dyrekcya ruchu.

MAGAZYN TOWARÓW BŁAWATNYCH
BAZYLEGO TOWARNICKIEGO Następców

otrzymał już materye na sezon jesienny i zimowy i poleca takowe po najumiarkowańszych cenach.

Próby na żądanie franco. (6553 9—?)

Winogrona

dojrzałe i słodkie, świeżo rwane, jak niemniej **brzoskwinie, gruszki i jabłka** rozsyła w koszykach o 5 kilo za pobraniem 1 zł. 50 ct., za przesłaniem, zaś należytości z góry po 1 zł. 40 ct. franco do każdej stacyi pocztowej. (6811 5—10)

Edw. Rittinger
właściciel winnic w **Werschetz** (w **Banacie**).

Nauczycielka

posiadająca język francuski, niemiecki, grę na fortepianie i objekta szkolne, **poszukuje posady na wieś.** Bliższa wiadomość w biurze **Józefa BIRKLEGO, Lwów, Rynek l. 26.** (6788 3 4)

(7107 3—3) L 8867.

Obwieszczenie.

W celu wydzierżawienia przysługujących gminie miejskiej tarnopolskiej praw, a to;

a) prawa wyrobu i wyszynku gorących napojów, i

b) prawa do poboru dodatku gminnego od trunków, na czas od 1 stycznia 1882 do końca grudnia 1884 lub tylko na jeden rok, licząc od 1 stycznia 1882, odbędzie się w urzędzie gminnym tarnopolskim na dniu 17 października r. b. a wrazie nieuzyskania pomyślnej ceny dnia 31 października i dnia 7 listopada 1881 r. każdym razem o godzinie 3 popołudniu publiczna rozprawa licytacyjna.

Cenę fiskalną ustanawia się, za przedmiot dzierżawny

do a) na rocznych 8.500 zł. a
do b) na rocznych 61. 500 zł.

od której 10% jako wadyum chęć licytować mający, przed rozpoczęciem licytacyi w gotówce złoży.

Bliższe warunki licytacyi można w godzinach urzędowych w tutejszej registraturze przejrzeć.

Zwierzchność gminna

Tarnopol dnia 4 października 1881.

Jego Mość

król. Danii polecił oświadczyć fabrykantowi panu **Janowi Hoff** przez swego adyutanta, że **wysoko** ceni wartość jego ekstraktu słodowego. „Z uciechą doświadczyłem", tak opiewa oświadczenie królewskie, „skuteczność leczniczą ekstraktu słodowego Hoffa u siebie i kilku członków mego domu."

Najnowsze sprawozdanie lecznicze

z dnia 9 lipca.

Najlepsze środki lecznicze dla osób cierpiących na żołądek, brak krwi i osłabienie.

Do c. k. liweranta nadwornego Pana **JANA HOFFA**

wynalazcy

i wyłącznego fabrykanta ekstraktu słodowego Jana Hoffa, liweranta nadwornego większej części książąt europejskich, **w Wiedniu, Fabryka: Grabenhoff, Bräunerstrasse N. 2, Comptoar i skład fabryczny: Graben, Bräunerstrasse N. 8.**

Wielmożny Panie! Korzystając z niniejszej sposobności, zawiadamiam Pana, że moja żona używa od pół roku z najlepszym skutkiem pańskie piwo słodowe przeciw osłabieniu i kaszlowi Mimo to że przedtem mnostwo rozmaitych używała medykamentów dostawała od kilku lat w porze jesiennej i wiosennej tak gwałtownego kaszlu, że upadała zupełnie na siłach, od czasu jednak, gdy używa pańskie piwa słodowe, ustał kaszel zupełnie przyszła do sił i wygląda zdrowo. Będzie przeto nadal używać to piwo słodowe. Fakt ten poświadczam z uwagą, że wachałem się bardzo rozpocząć kuracyę z tem piwem słodowem, obecnie jednak jestem bezwarunkowm zwolennikom tego środku leczniczego. Proszę o ponowną przesyłkę 58 flaszek piwa zdrowia z ekstraktu słodowego i 12 pudełek cukierków słodowych.

S. A. Ujhely, dnia 14 maja 1881.

Z poważaniem **Robert Gross.**
nadinspektor aust. węg. północno-wschodniej kolei żelaznej

Przestroga

Wszystkie wyroby słodowe zaopatrzone są na etykietach marką ochronną (:przedstawiającą potret wynalazcy i;

Pierwszego fabrykanta

Johanna Hoffa, w postawie stającej owalnej, z podpisem Jan Hoff). Gdzie niema tego znaku ochronnego, należy zwrócić fabrykat jako zfałszowany.

Niżej 2 zł. nie przesyła się towaru.

Główne składy we Lwowie: S. Rucker, J. Belser, K. Bałłaban, H. Blumenfeld, W. Marszałkiewicz, J. Klein; w BOCHNI: J. Mielnik, w BRODACH: Grüngrau, Witosławski, Liszka, Kulak, apt. w CZERNIOWCACH: W. Golichowski, Ig. Schminek br. Tabakar, A Bayer; w JAROSŁAWIU: Saul Ellenberg, W. Rohm, apt.; w KIMPOLUNG: Kosiński i Turczański; w KRAKOWIE: J. Trauczyński, Jan Janiga, E. Radler, A. Siedlecki, Redyk, Wiszniewski, E. Stockman, W. Fenz na KAZ MIERZU apt. pod złotym orłem; w KOŁOMYI: J. Rożański i sp.; w NOWYM SĄCZU: R. Jakubowski, W. Filipek apt.; w PRZEMYSLU: M. Kozłowski, M. Krug, L. Nahlik apt.; w PODHAJCACH: St. Karzykiewicz apt.; w RZESZOWIE: Schnitter i sp., E. G. Neugebauer, Jaśkiewicz, S. Blumenfeld; w DROHOBYCZU: Dobrzyniecki apt. T. Jabłoński; w STRYJU: D Mussenblatt i sp. w STANISŁAWOWIE: J. Maciura apt., W. Waldek; w SAMBORZE: C. Maresch apt., A Kromer, J. Aleksiewicz; w SUCZAWIE: obie apteki: w TARNOPOLU F. Jamrogiewicz, L. Fleischmann apt., w TARNOWIE: W. Müldner i sp.; w ZALESZCZYKACH H. Sternlieb. (7178 1—4)

Przeciw wyłysieniu

posiwieniu włosów i tworzeniu się łupieży
udowodnił swą skuteczność według nadchodzących codziennie poświadczeń i pism dziękczynnych jedynie i wyłącznie

OLEJ TANNINOWY

Dra. Morasa.

Szanowny Panie aptekarzu!

Upraszam Pana byś mi przysłał jeszcze dużą flaszkę oleju tanninowego Dra. Morasa. Skuteczność tego środku jest wyśmienitą, ponieważ wypadanie włosów zupełnie ustało, a pokazuje się już także gęsty zarost.

Wiedeń dnia 5 stycznia 1880.

Wilhelm Wagner.

Do Pana Józefa Fürst aptekarza w Pradze!

Jestem szczęśliwy, mogąc Panu donieść, że olej tanninowy Dra. Morasa wstrzymał u mnie wypadanie włosów, trwające już przeszło dwa lata.

Spodziewam się, że zapomocą tego środka uzyskam napowrót moje dawniejsze tak piękne włosy.

Marienbad dnia 18 sierpnia 1879.

Marya Zaremba.

Wielmożny Panie!

Nie jest to wcale przyjemnie, by będąc mężczyzną w wieku trzydziestu lat, posiadać już łysą głowę. Gdybym był nieużywał oleju tanninowego Dra. Morasa, byłbym dziś młodym starcem. Środek ten zdziałał u mnie w przeciągu kilku tygodni istne cuda, co też potwierdzają wszyscy, co mię znają. Proszę przeto etc.

Bukowa dnia 3 stycznia 1880.

wdzięczny
Jarosław Drtikol, zarządca dóbr.

Do nabycia we flaszkach po **2 i 1 zł.** we LWOWIE u *Zygmunta Rucera* aptekarza, ulica Krakowska, w CZERNIOWCACH u *J. Golichowskiego* aptekarza

(8305 43 —)

!!! Trzy wielkie medale zasługi i list pochwalny !!!

Znakomite powodzenie i powszechne uznanie, jakie zyskały moje wyroby, zniewalają mnie do podania do publicznej wiadomości, że

PILIPTON

włosom siwym i wypłowiałym po kilkukrotnem użyciu przywraca piękny, naturalny kolor. **Pilipton** nie farbuje, lecz tylko odmładza włosy, które pod wpływem tego znakomitego środka odzyskują pierwotną barwę. **Cena flakonu 1 zł. 50 ct.**

WALENTIN

najsilniejsze wypadanie włosów w przeciągu dwóch tygodni wstrzymuje, cebulki włosowe wzmacnia i do wytwarzania i porostu włosów pobudza. Miejsca wyłysiałe nieprzedawnione pod działaniem tego środka pokrywają się pięknym włosem.

Cały flakon 3 zł. Pół flakonu 1 zł. 60 ct,

Wody ateńska

używa się do skrapiania włosów, oprócz przyjemnego zapachu, zapobiega tworzeniu się łupieży, oczyszcza skórę i włosy. **Cena 80 ct.**

NIGRETINA

Po długiem doświadczeniu udało się mi wynaleźć wyborny środek do natychmiastowego farbowania włosów na trwały i piękny kolor czarny lub ciemny; jest on zupełnie nieszkodliwy i w zastosowaniu bardzo prosty. **Cena 1 zł.**

Antilenttilia

usuwa **piegi, opalenie słoneczne, plamy wątrobiane,** nadaje twarzy białość, delikatność i przejrzystość. **Cena 2 zł.**

WODA FIJOŁKOWA

nieporównany środek, usuwa z twarzy pryszcze, liszaje, trędziki, pierzchnienie i łuszczenie się skóry i wygładza zmarszczki i pory. Twarz odświeża i nadaje nieporównaną delikatność. **Cena 1 zł,**

MAGNOLINA

jedyny środek odświeżający płeć, skóra sucha, szorstka i zgrzybiała pod wpływem **Magnoliny** staje się miękką, przejrzystą i delikatną. **Magnolina** usuwa **czerwoność nosa,** niszczy **wągry** t. j. czarne punkciki, które najwięcej osiadają w okolicy nosa. Cena tego znakomitego środka **1 zł. 50 ct.**

WODA LILJOWA

Plamy żółte, brunatne i ostudy z twarzy, szyi i piersi pod wpływem tej cudownej wody po kilkakrotnem użyciu zupełnie nikną. **Cena 1 zł.. 50 ct.**

Orientalina czyli Pudr w płynie

nadaje twarzy prawdziwie naturalną, piękną i przyjemną białość (dla oka niedostrzegalną) odświeża ją i konserwuje. Cena 1 złr.

PUDR KSIĄŻĘCY BIAŁY

jest prawdziwym unikatem w sztuce kosmetycznej, nie zawiera bowiem w swym składzie ani bizmutu ani ołowiu, ani też żadnych metalicznych pierwiastków szkodliwych zdrowiu, pomimo tego przyjemnie przylega do twarzy, nadaje śliczną, naturalną i bardzo przyjemną białość i delikatność. **Cena pudełka 1 złr.**

PUDR KSIĄŻĘCY

cielisto-różowy i cielisto-żółtawy po 1 złr. 20 ct.

KREM ORYENTALNY BIAŁY

cielisto-różowy dla blondynek i cielisto-żółtawy dla szatynek.

Kremy te czynią zadość wszelkim wymaganiom, nadają bowiem twarzy naturalną białość, delikatność i przejrzystość, są nieszkodliwe i dla oka niewidzialne. Twarz martwa, pokryta bruzdami, nierówno-szorstka, zostaje całkiem odświeżoną i odmłodzoną. — Cena 1 złr. 20 ct.

Powyżej wymienionych artykułów nabyć można we fabryce we Lwowie przy ulicy Kopernika pod l. 3 i w filii w Krakowie, Sukiennice l. 20, także u Stechera w Stanisławowie; Jamrógiewicza w Tarnopolu i u Karzykiewicza w Podhajcach.

J. IHNATOWICZ

magister farm. i chemik sądowy.

(1527 28—?)

KANTOR WYMIANY

c. k. uprzyw. galic.

Akcyjnego Banku Hipotecznego

kupuje i sprzedaje
wszystkie efekta i monety
pod warunkami najprzystępniejszemi

6% LISTY HIPOTECZNE,

jako też

5% Premiowane Listy hipoteczne,

które według prawa z dnia 1 lipca 1868 (Dz. p. P., XXXVIII, Nr. 93) i najwyższego post. z dnia 17 grudnia 1871 r. mogą być użyte do lokowania kapitałów funduszowych, pupilarnych, kaucyj małżeńskich wojskowych, na kaucye i wadya, — są w tymże kantorze do nabycia.

Wszystkie polecenia z prowincyi wykonują się bezzwłocznie po kursie dziennym, bez doliczenia prowizyi. (6930 3—?)

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera

Papier z c. k. uprzyw. fabryki